

AUTORSKI INDEKS

- BENJAMIN, Walter 14
BLAGOJEVIĆ, Slobodan 15
BONAČIĆ MANDINIĆ, Maja 13
BUCHWALD, Wolfgang 1c
BUDIMIR, Milan 5, 6
BULAT, Mirko 12
BULIĆ, Frane 16

CANTARELLA, Raffaele 1a
CREPAJAC, Ljiljana 6

DEMO, Željko 12
DORN, Antun 12
DUPLANČIĆ, Arsen 13
DUVAL, Noši 13

FASOLI, Umberto N. 13
FORETIĆ, Vinko 13
FRIŠČIĆ, Vinko 11
FRYE, Northrop 14

GREGL, Zoran 17

HEGEL, G. W. F. 14
HRISTIĆ, Jovan 14
HOHLWEG, Armin 1c

ISKRA-JANOŠIĆ, Ivana 12

JASPERS, Karl 14

KIERKEGAARD, Søren 14

LESKY, Albin 14
LUKIĆ, Hermina 12

MARIĆ, Sreten 14
MARIN, Emilio 13
MIHEVC-GABROVEC, Erika 7

NIETZCHE, Friedrich 14

PRINZ, Otto 1c
PROTIĆ, Goran 13
PURATIĆ, Željko 10
- RAPHAEL, D. D. 14
RENDIĆ-MIOČEVIĆ, Duje 13
RICOEUR, Paul 14
RIPOSATI, Benedetto 1b
RISMONDO, Vladimir 13
RISTIĆ, Svetislav 2
ROMAC, Ante 3
ROMILLY, Jacqueline de 14

SALOPEK, Damir 8
SAVIĆ-REBAC, Anica 14, 18
SCHELLING, F. W. J. 14
SCHLEGEL, August Wilhelm 14
SCHOPENHAUER, Arthur 14
SEDAJ, Engieli 9
SOKAČ-ŠTIMAC, Dubravka 12
SPENGLER, Oswald 14
STOJČEVIĆ, Dragomir 3

ŠEŠELJ, Zlatko 8
ŠKILJAN, Dubravko 8
ŠKOBERNE, Želimir 19
ŠONJE, Šimun 10

TOMLJANOVIĆ, Juraj 11

VETTERS, Hermann 13
VILHAR, Albin 4
VIRC, Zlatko 12

WEBER, Alfred 14

ŽANIĆ PROTIĆ, Jasna 13

84

PREDMETNI INDEKS

- ARHEOLOGIJA 12, 13, 16, 17, 19
FILOZOFIJA 15, 18
GRČKA KNJIŽEVNOST 1a, 1c, 14
GRČKI JEZIK 6, 7
LATINSKI JEZIK 5, 8, 9, 10, 11
MITOLOGIJA 2
PRAVO 3
RIMSKA KNJIŽEVNOST 1b, 1c, 4

ANTIČKI FILOLOZI

I dio: A – L

Uvodna napomena

Nakon leksikona u kojima su bili obrađeni antički pjesnici, dramatičari, prozaisti, povjesničari, govornici i filozofi u posljednjoj etapi ovoga rada tema su obrade postali i autori stručnih djela. Kako su područja njihovih interesa veoma raznorodna, odlučili smo da ih – koliko je to moguće – razdvojimo prema znanostima i disciplinama kojima su se bavili. Prvo smo, stoga, odabrali znanosti o jeziku, pa pod antičkim filozozima podrazumijevamo teoretičare retorike i stilistike, gramatike i metrike, leksikografe, komentatore, ali i one koji su se bavili historijom literature i pojedinim specifičnim problemima jezičnog sistema i njegove upotrebe: da je općenito prihvaćen termin koji je predložila Ksenija Maricki Gađanski, zacijelo bi ih bilo bolje nazvati glotolozima.

Obimnost opusa pojedinih autora i raznolikost u navođenju naslova njihovih djela ponovo su nam zadavali mnogobrojne probleme, a posebno je bilo ponekad teško odrediti da li je činjenica što je neko djelo drugdje citirano (najčešće, zapravo,

85

frazirano) dovoljna da se ono smatra fragmentarno očuvanim: ni temeljni priručnici kojima smo se služili nisu nam uvjek na to pitanje pružali siguran odgovor.

Kao i uvjek, upotrijebljene su oznake:

- djelo sačuvano u cijelini,
- fragmentarno očuvano djelo,
- izgubljeno djelo.

U izradi leksikona Antički filolozi u podjednakim su omjerima sudjelovali Marina Brcko, Darko Novaković, Damir Salopek, Zlatko Šešelj i Dubravko Škiljan.

ADAMANCIJE Martirije (Adamantius Marcius), 6. st. (?) Rimski gramatičar, sastavio raspravu o slovima *b* i *v*, prikupivši obilan grčki i latinski leksički materijal.
● O okluzivu *b* i *vokalu v* (*De b muta et v vocali*)

ADEJ ('Αδαις), nepoznato vrijeme. Grčki retor, učitelj Aurelija Fuska, koga Seneka Stariji poohvalno spominje.

○ nepoznato

AFTONIJE, Elije Fest (Aelius Festus Aphantonus), 3. st. Rimski gramatičar, čije je djelo u 4 sveska *O metrima* Marije Viktorin uvrstio u svoju gramatiku.
● O metrima (*De metris*)

AKCIJE, Lucije (Lucius Accius), 170–86. pr.n.e. Rimski pisac tragedija, pisao je i stručna djela: *Anali* (u heksametru) o rimskim svečanostima, *Didaskalije* (u prozi i stihu, najmanje 9 knjiga) – književno-povijesne bilješke o Homeru i tragičarima, *O rednji* (u trohejima) – o dramskom događanju, *Uzgredne bilješke* – uz Hesiodove *Poslove i dane*, *Praksidika* – o astrologiji.

Pisao je i saturnijske stihove kao natpise za hramove.

● *Anali* (*Annales*), *Didaskalije* (*Didascalica*), *O radnji* (*Pragmatica*), *Uzgredne bilješke* (*Parerga*), *Praksidika* (*Praxidica*); fragmenti stihova

ALBIN (Albinus), 4. st. Rimski metričar i gramatičar, od koga se sačuvalo samo dva heksametra iz djela o metrići.

● fragment metričkog djela

ALEKSANDAR, sin Numenija ('Αλέξανδρος), 2. st. Grčki učitelj retoričke koji je sastavljao sažetke i izvukte iz Tukididovih i Demostenovih djela, napisao udžbenik retoričke i djelo o retoričkim figurama, te u većoj mjeri utjecao na kasnije autore – Herodijana i Apsina. Sačuvani ostaci u citatima.

● *Sažeci* ('Υποθέσεις), *Retorička vještina* (*Tέχνη δητορική*), *O figurama* (*Περὶ σχημάτων*); fragmenti govora

ALEKSANDAR iz Kotijeja ('Αλέξανδρος), 2. st. Grčki gramatičar, učitelj Elija Aristida i cara Marka Aurelija, čija su djela izgubljena. Zna se da je pisao o Homeru.
○ nepoznato

ALEKSANDAR iz Mleta ('Αλέξανδρος), 1. st. pr.n.e. Grčki gramatičar koji je bio u rimsko rođstvo iz kojeg ga je oslobođio Sula. U brojnim se djelima, prema *Sudi*, bavio povijesnim i geografskim temama (o Libiji, Egiptu, Indiji, Kreti, Hebrejima, Asircima, Kaldejcima itd.). Stefan iz Bizanta preuzeo je mnogo materijala u svoj leksikon. A. je pisao i o Rimu, Delfima i proročtu, te sastavio komentare uz pjesme Korine i Alkmana. Obradio je i pitagorovske simbole i napisao djelo o filozofskim školama, te spis o čudnovatim događajima.

● fragmenti historijsko-geografskih djela
○ *Filozofske škole* (*Φιλοσόφων διαδοχαί*), filozofska i filološka djela

ALEKSION ('Αλεξίων), 1. st. Grčki gramatičar, bavio se homerskim pitanjima – metrikom, prozodijom i pravopisom: citati sačuvani u Herodijanovim sholijama.

● fragmenti filoloških djela

AMARANT ('Αμαράντος), 2. st. Grčki gramatičar iz Aleksandrije, poznat kao jedan od ranih komentatora Teokrita.

● fragmenti komentara uz Teokrita

AMERIJA ('Αμερία), nepoznato vrijeme. Leksikograf makedonskog porijekla, sastavljač jednog rječnika i farmakološkog leksikona.

● *Narodni izrazi* ('Εθνικὰ γλώσσαι), *Rječnik sabirača biljaka* ('Πιστορικόν')

AMFIKRAT ('Αμφικράτης), 1. st. pr.n.e. Grčki retor iz Atene, čini se da je bio pisac bombastična i neukusna stila.

○ *O znamenitim ljudima* (*Περὶ ἐνδεκῶν ἀνδρῶν*)

AMONIJE ('Αμμώνιος), nepoznato vrijeme. Priredivač *Leksikona* Herenija Filona; riječ je o rječniku sinonima. Možda se radi o pseudonimu.

● *Leksikon* (*Λέξεις*)

AMONIJE iz Aleksandrije ('Αμμώνιος), 2. st. pr.n.e. Grčki gramatičar, učenik Aristarha iz Samotrake i njegov naslijednik na čelu aleksandrijske Biblioteke. Sastavljaо je komentare uz Homera i Pindara, no najvažnija su mu djela o kritičkom priređivanju Homerovih tekstova, te lista likova kojima se izruguju komediografi. Cijenio ga je Didim iz Aleksandrije.

○ *O priređivanju kritičkih izdanja* (*Περὶ ἑπεκδοθεσίς διωρθώσεως*), *Izrugani u komedijama* (*Κωμῳδούμενοι*) filološki komentari

ANAKSIMANDAR iz Mleta ('Αναξίμανδρος), 4. st. pr.n.e. Grčki pisac pitagorovskog pravca, kojeg Ksenofont spominje kao tumača Homerovih epova. Uz izgubljeno djelo o razjašnjenju pitagorovskih simbola, sastavio je i alegorijsku egzegezu Homera, koju je Apolodor iz Atene uvrstio u svoj komentar.

● *Raspava o junacima* (*Ηρωολογία*)
○ filozofska i filološka djela

ANECDOTUM PARISINUM. Anonimni latinski fragment iz 1. st. (?) u kojem su protumačeni znakovi što su ih antički komentatori upotrebljavali u priređivanju tekstova.

● *Pariski ulomak* (*Anecdoton Parisinum*)

ANONYMUS SEGUERIANUS, 5. st. Nepoznati sastavljač grčkog retoričkog udžbenika, s važnim obavijestima o teoriji retorike i sukobu između anomalista i analogista, koji je 1840. izdao Séguier.

● *Vještina građanskog govora* (*Τέχνη τοῦ πολιτικοῦ λόγου*)

ANTIDOR ('Αντίδωρος), 5. st. pr.n.e. (?) Grčki gramatičar iz Kime, sastavljač spisa o Homeru i Hesiodu i studije o homerskim izrazima. Čini se da je prvi upotrijebio naziv *γραμματικός* umjesto dotadašnjeg *κριτικός*.

● *Izrazi* (*Λέξεις*)
○ *O Homeru i Hesiodu* (*Περὶ Ὁμηρου καὶ Ήσυδού*)

ANTIOH iz Aleksandrije ('Αντίοχος), nepoznato vrijeme. Grčki gramatičar koji je sastavio popis svih likova ismijanih u srednjoj komediji.

○ *Izrugani u komedijama* (*Κωμῳδούμενοι*)

ANTONIJE Gnifon, Marko (Marcus Antonius Gniphos), 2./1. st. pr.n.e. Rimski učitelj govorništva koji je podučavao u Cezarovoju kući, a kasnije i u vlastitoj školi, gdje ga je slušao i Ciceron.

○ *O latinskom jeziku* (*De sermone Latino*); komentar uz Enijeve *Anale*

APION ('Απίων), 1. st. Grčki gramatičar i leksikograf iz Oaze u Egiptu. Učenik Di-

dimov, bio je na čelu aleksandrijske gramatičke škole. Mnogo je putovao po Grčkoj i u Rim. Bio je vođa antisemitske stranke u Aleksandriji, pa je Josip Flavije sastavio spis protiv njega. Napisao je etimološke homerske studije u obliku alfabetiski poređanog rječnika i povijest Egipta u pet knjiga.

- *Homerske rječi* ('Ομηρικαὶ γλώσσαι), *Povijest Egipta* (Αἰγυπτιακά)
- *O Apicijevu raskoši* (Περὶ τῆς Ἀπικίου τρυφής), *O magu* (Περὶ μάγων), *O dijalektu Rimljana* (Περὶ Ῥωμαλῶν διαλέκτου), *O slovima* (Περὶ στοιχείων), *O znanosti o metalima* (De metallica disciplina)

APOLODOR iz Atene ('Απολλόδωρος), 180–120. pr.n.e. Grčki gramatičar, studirao u Ateni, Aleksandriji (kao najpoznatiji učenik Aristarha iz Samotrače) i Pergamu, a bavio se filološkim, historijskim i teološkim temama. Među filološkim radovima ističu se etimološke studije i, posebno, komentar uz *Katalog brodova* iz Ilidže, u 12 svezaka, s mnogobrojnim ekskursima o epskom pjesništvu i jeziku. U 4 knjige *Kronika* u jampskom je trimetru opisao povijest od razorenja Troje (1184. pr.n.e.) do 144. pr.n.e., s dodatkom do 120. pr.n.e.: uz povijesna daje i obavještenja o književnosti i umjetnosti. Najveće mu je djelo bila povijest grčke religije u 24 knjige. Rad *Obilazak Zemlje* zacijelo mu se pogrešno pripisuje, kao i djelo pod nazivom *Apolodorova biblioteka* (v.).

- *Riječi* ('Γλώσσαι), *O katalogu brodova* (Περὶ τοῦ νεύου καταλόγου), *Kronike* (Χρονικά), *O bogovima* (Περὶ θεῶν), *Obilazak Zemlje* (Γῆς περιβολῆς) (?)

APOLODOR iz Pergama ('Απολλόδωρος), 1.st.pr.n.e. Grčki retor, učitelj mlađog Oktavijana. Njegovu *Retoričku vještinsku* preveo je na latinski Valgije Ruf. U polemici s Teodorom iz Gadare zalagao se za to da je retorika znanost sa čvrsto određenim sistemom pravila.

- *Retorička vještina* ('Ρητορικὴ τέχνη)

APOLODOROVA BIBLIOTEKA. Mitografski priručnik iz 1. st., sačuvan – pogrešno – pod imenom Apolodora iz Atene. Sadržava veliku genealogiju bogova i heroja, od Geje i Urana do Argonauta (u sačuvanom dijelu), odnosno do Odiseja (u dijelu poznatom iz *Epitoma Ivana Tzetzea*).

- *Apolodorova biblioteka* (Βιβλιοθήκη)

APOLONID Kefej ('Απολωνίδης), 1. st. Grčki gramatičar iz Nikije čija su djela u

potpunosti izgubljena. Bario se komentiraju tekstova i metodološkim problemima.

- *Komentar uz djela Timona iz Flijunta i Demostenove govore; O izmišljenoj povijesti* (Περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας), *O poslovicama* (Περὶ παροψιῶν)

APOLONIJE Diskol ('Απολλώνιος Δισκόλος), 2. st. Grčki gramatičar iz Aleksandrije. Svojim je golemim opusom obuhvatio najveći dio problema kojima su se bavili antički gramatičari (pravopis, izgovor, konjugacija, dijalekti). Od manjih djela sačuvane su rasprave o zamjenicama, prilozima i veznicima. Najpoznatije mu je (djelomično očuvano) djelo *O sintaksi*, prvo te vrste u nama poznatoj antičkoj tradiciji: to je rasprava o rasporedu dijelova iskaza i predstavlja kanonski tekst na koji se oslanjala kasnija gramatika od Priscijana do Philippa Melanchthona.

- *O zamjenicima* (Περὶ ἀντωνυμιῶν), *O prilozima* (Περὶ ἐπιρρημάτων), *O veznicima* (Περὶ συνδέσμων)
- *O sintaksi* (Περὶ συντάξεως)
- *O glasu* (Περὶ φωνῆς), *O slovima* (Περὶ στοιχείων), *O slogu* (Περὶ συλλαβῆς), *O iskazu* (Περὶ λέξεως), *O naglašavanju* (Περὶ προσῳδίων), *O figurama* (Περὶ σχημάτων), *O razdobljima dijelova govora* (Περὶ μερισμοῦ τῶν τοῦ λόγου μερῶν), *O imenicama* (Περὶ δημάτων ἢ τὸ δηματικόν), *O glagolima* (Περὶ δημάτων ἢ τὸ δηματικόν), *O participima* (Περὶ μετοχῶν), *O članovima* (Περὶ ἀρθρῶν), *O prizgodljivima* (Περὶ προθέσεως), *O pravopisu* (Περὶ δρογραφίας), *O rijećima iz dijalekata* (Περὶ δημάτων κατὰ διάλεκτον), *O dijalektima Dorana, Jonjana, Eolske i Atičane* (Περὶ διαλέκτων Δωρίδος, Ἰδος, Αἰολίδος, Ἀτθηνῶν), *O homerskim figurama* (Περὶ σχημάτων Ὄμηρικων), *O Didimovoj vjerodostojnosti* (Περὶ τῶν Διδύμου πιθανῶν), *O razlikama* (Περὶ διαφορούμενων), *O izmišljenoj povijesti* (Περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας)

APOLONIJE Sofist ('Απολλώνιος), 1. st. Grčki leksikograf koji je sastavio jedan homerski rječnik s alfabetiskim poretkom. Djelo se, premda poznato u epitomama, uz pomoć kasnijih citata (posebno kod Hesiha) može u velikoj mjeri rekonstruirati.

- *Homerske rječi* ('Ομηρικαὶ γλώσσαι)

APSIN ('Αψίνης), 3. st. Grčki retor iz Gadare koji je podučavao govorništvo u Ateni.

- *Retorička vještina* (Τέχνη ρήτορική)
- *O figurama* (Περὶ σχημάτων)
- *Vježbe* (Μελέται), *Zadaci* (Ζητήματα)

AQUILA ROMANUS, 3. st. Nadimak rimskog gramatičara i retora, sastavljača traktata o figurama.

- *O figurama mišljenja i govora* (De figuris sententiarum et elocutionis)

ARHIBIJE ('Ἀρχίβιος), 2. st. Grčki gramatičar, sastavio komentar uz Kalimahove epigrame.

- *Komentar uz Kalimahove epigrame*

ARIŠTARH iz Samotrače ('Αρισταρχος), 217–144. pr.n.e. Najznačajniji aleksandrijski gramatičar, učenik Aristofana iz Bizanta, upravitelj Biblioteke, učitelj četrdesetak poznatih gramatičara (npr. Apolodora iz Atene, Dionizije Tračanina itd.). U oko 800 spisa komentirao je Homera, Arhiloha, Alkeja, Anakreonta, Pindara, Eshila, Sofokla, Euripida, Ijona, Aristofana, Herodota. Izdajući starije tekstove usavršio je sistem kritičkih oznaka na marginama, a u interpretaciji A. priznaje princip interpretiranja iz samog djela. U komentarima su sadržani i temeljni gramatički učenja o jezičnom sistemu kakvo će kasnije razviti npr. Dionizije Tračanin. Tekstovi koje je priredio predstavljaju kanonske oblike (Homerovi epovi itd.), pa je njegov utjecaj na tekstualnu kritiku i tradiciju golem.

- *Komentari uz djela najznačajnijih grčkih autora*

○ *filološki komentari i monografije*

ARISTIDOVA RETORIKA. Grčka retorika iz nepoznata vremena koja je fragmentarno sačuvana pod imenom Aristida Elije, ali mu ne pripada.

- *Aristidova retorika* (Τέχνη ρήτορική)

ARISTIJE Fusk, Marko (Marcus Aristius Fuscus), 1.st.pr.n.e./1.st. Rimski gramatičar kojeg spominje Horacije, a Porfirije ga smatra i komediograrom.

- *nepoznato*

ARISTODEM iz Aleksandrije ('Αριστόδημος) 1.st.pr.n.e. Gramatičar i povjesničar, komentator Pindara.

- *Tebanska povijest* (Θεβαικά)
- *Smješne uspomene* (Τελοῖα ἀνομνημονιματα); komentar uz Pindarove pjesme

ARISTOFAN iz Bizanta ('Αριστοφάνης), oko 257–180.pr.n.e. Grčki gramatičar i upravitelj aleksandrijske Biblioteke, kao naslijednik Eratostena iz Kirene. Bario se kritičkim izdavanjem tekstova, njihovim komentiranjem i povješću književnosti. Izdao

je djela Homera, liričara, Pindara, starijih i mlađih komediografa (Aristofana i Menandra), tragičara, a Platonove je dijaloge dijelio u trilogije. Uveo je kritičke znakove, a lirske je dijelove metrički analizirao na kolone i strofe. Prvi je posebnu pažnju obratio na akcente i interpunkciju. Za izdanja tragedija i komedija sastavio je sažetke (služeci se i Aristotelovim *Didaskalijama*). Bario se i leksičkografskim radom, a u djelu *O analogiji* zrcatuo je temelje opisa grčke deklinacije. Pisao je i studije o komičkom pjesništvu, jednu aristotelovski intoniranu raspravu o životinjama, te je nadopunio i proširio *Slike*, katalog Biblioteke koji je započeo još Kalimah. Uvelike je utjecao na kasniju filološku tradiciju, a posebno na svojeg učenika Aristarha iz Samotrače.

- *Komentari uz djela najznačajnijih grčkih autora; Sažeti* ('Τροπέστες), *Izrazi* ('Λέξεις)

○ *Poslovice* (Παροιμίαι) *O likovima* (Περὶ προσωπῶν), *O prijateljstvima* (Περὶ ἔταρι-ῶν), *O analogiji* (Περὶ ἀναλογίας), *O životinjama* (Περὶ ζῴων), *Slike* (Πίνακες)

ARISTOKLO iz Pergama ('Αριστοκλῆς), 2. ili 1.st.pr.n.e. Grčki retor i sofist, učenik Heroda Atičkog; bio je konzul i senator. Filološka su mu djela izgubljena.

- *Retorička vještina* (Τέχνη ρήτορική), *Vježbe* (Μελέται)

ARISTOKLO s Roda ('Αριστοκλῆς), 2. ili 1.st.pr.n.e. Grčki gramatičar koji je pisao o pjesničkoj vještini i muzici.

- *Poetika* (Περὶ ποιητικής), *O korovima* (Περὶ χορῶν), *O pjesnicima* (Περὶ ποιητῶν)

ARISTONIK ('Αριστόνικος), 1.st. Grčki gramatičar iz Aleksandrije koji je sastavio spis o znakovima što ih je Aristarh iz Samotrače upotrebljavao u kritičkim izdanjima, te komentirao veći broj autora.

- *O znakovima* (Περὶ σημείων)
- *Komentari uz Homera, Hesioda i Pindara*

ARKADIJE ('Αρκαδίως), nepoznato vrijeme. Kasniji grčki gramatičar, pod čijim je imenom sačuvano djelo Herodijana iz Aleksandrije *O cijekupnoj prozodiji*. Vlastiti radovi izgubljeni.

- *Imenik* ('Ονομαστικόν)

ARTEMIDOR iz Tarsa ('Αρτεμιδωρος), 1.st.pr.n.e. Rimski gramatičar, autor izgubljene leksičkografске studije o komediji i izdavač zbirke bukolskih pjesama.

- *nepoznato*

ARTEMON iz Kasandrije ('Αρτέμων), 2. ili 1.st.pr.n.e. Grčki gramatičar koji je u Perga-

mu pisao bibliografske studije i, vjerojatno, komentirao Pindarove pjesme.

● *O sakupljanju knjiga* (Περὶ βιβλίων συναγωγῆς), *O upotrebi knjiga* (Περὶ βιβλίων χρήσεως); komentari uz Pindara (?)

ARUNCIJE Celz (Arruntius Celsus), 2.st.(?). Rimski gramatičar, autor izgubljene gramatičke i komentara uz Terencija i Vergilija.

● *Gramatika* (*Ars grammatica*); komentari uz Terencija i Vergilija

ARUZIJAN Mesije (Arusianus Messius), 4.st. Rimski gramatičar, sastavljač zbirke primjera gramatičkih konstrukcija s imenicama, pridjevima, glagolima i prijedlozima.

● *Primjeri* (*Exempla*)

ASKLEPIJAD iz Mirlje ('Ασκληπιάδης), 1.st.pr.n.e. Grčki gramatičar, učenik Dionizija Tračanina, živio u Rimu i Hispaniji. Komentator Homera, Pindara, Teokrita i Arata, sastavio je, u 11 knjiga, sistematski pregled povijesti filologije i ličnosti gramatičara. Pisao je o Bitiniji i Turdetaniji (u Hispaniji), te djelo o prikazima neba kod neogrčkih naroda.

● *O gramatičarima* (Περὶ γραμματικῶν), *Bitinijska povijest* (Βιθυνικᾶ), *Opis Turdetanije* (Περὶ θηγανίας Τουρδητανίας); komentari uz Homera, Pindara, Teokrita, Arata

● *O Nestorovu vrču* (Περὶ Νέστορος κρατήρος), *O nebeskom svodu kod barbari* (Περὶ τῆς βαρβαρικῆς σφαίρας); komentari uz Apolonija Rodanina i Kratina

ASKLEPIJAD iz Nikeje ('Ασκληπιάδης), 3.st.pr.n.e. Grčki gramatičar čije je djelo o povijesti filozofije izgubljeno.

● *Ispriavci filozofskih djela* (Φιλοσόφων βιβλίων διορθωτικά)

ASKLEPIJAD iz Tragila ('Ασκληπιάδης), 4.st.pr.n.e. Grčki gramatičar, učenik Isokratov, koji je u svom radu o mitovima u tragedijama usporedio ih s verzijama u epici i lirici, pa predstavlja važan izvor za kasnije mitografe.

● *Radnje u tragedijama* (*Τραγῳδίενα*)

ASKONIJE Pedijan, Kvint (Quintus Asconius Pedianus), 1.st. Rimski gramatičar iz Padove, osobito značajan kao komentator Ciceronovih govora. U pet sačuvanih komentara (2 uz izgubljene govore) A. daje dobru sliku konteksta, povijesnog i političkog, jer je imao uvid u državni arhiv i cijelokupan Ciceronov opus. Filološki radovi su izgubljeni.

● komentari uz Ciceronove govore: *Protiv Pizonia, Za Skaura, Za Milona, Za Korneliju i Oratio in toga candida*

○ komentari uz ostale govore; *Knjiga protiv Vergilijevih kritičara* (*Liber contra obiectatores Vergili*), *Život Salustijev* (*Vita Salustii*), *Gozba* (*Symposion*)

ASMONIJE (Asmonius), 4.st. Rimski gramatičar koji je svoju gramatiku posvetio caru Konstantinu.

○ *Gramatika* (*Ars grammatica*), *Metrika* (*Ars metrica*)

ATEJ Pretekstat, Lucija (Lucius Ateius Praetextatus), 1.st.pr.n.e. Rimski gramatičar i retor, rodom iz Atene. Sastavio je za Salustija nacrt rimske povijesti, za Aziniju Poliona jednu stilistiku, a uz pisma najznačajnije mu je djelo *Razni spisi* u 800 knjiga.

● *Razni spisi* (*Miscellanea*); pisma

○ *Pregled rimske povijesti* (*Breviarium rerum Romanarum*), *Knjiga izraza* (*Liber glossariorum*), *Da li je Eneja ljubio Didonu?* (*An amaverit Didun Aeneas?*)

ATENEJ ('Αθηναῖος), 2.st.pr.n.e. Grčki retor čije je djelo o pjesničkim figurama utjecalo na Apolodora iz Pergama i Cicerona.

● fragmenti filološkog djela

ATILIJE Fortunacijan (Atilius Fortunatus), 4.st. Rimski gramatičar, autor metričkog priručnika, pod jakim utjecajem Cezija Basa.

● *Metrika* (*Ars metrica*)

AUDAK (Audax), 6.st. Rimski pisac gramatike sastavljene u obliku pitanja i odgovora.

● *Gramatika* (*Ars grammatica*)

AURELIJE Opilije (ili Opil) (Aurelius Opilius ili Opillus), 1.st.pr.n.e. Rimski gramatičar i retor, oslobodenik. Bavio se tumačenjem riječi (*Muze*) i komentiranjem Plauta (*Slika*).

● *Muze* (*Musaē*), *Slika* (*Pinax*)

B

BASILIK (Βασιλικός), 2.st. Grčki retor u Nikomediji, pisac većeg broja djela o teoriji retorike.

● *O idejama* (Περὶ ιδεῶν)

○ *O figurama govora* (Περὶ τῶν δὲ τῶν λέξεων σχημάτων), *O retoričkoj pripravi* (Περὶ ρητορικῆς παρασκευῆς ἢτοι περὶ ἀσκήσεως), *O promjeni* (Περὶ μεταποντίσεως), *Topika* (Περὶ τόπων)

C

CARMEN DE FIGURIS. Anonimna latinska pjesma u 208 heksametara o pjesničkim

figurama, iz 4.st. Možda djelo Aruzijana Mesija.

● *Pjesma o figurama* (*Carmen de figuris*)

CECILIKE Epiročanin, Kvint (Quintus Caecilius Epirota), 1.st.pr.n.e./1.st. Rimski gramatičar, oslobodenik Tita Pomponija Atika. Prvi Vergilijev učitelj.

○ nepoznato

CECILIKE iz Kalakte (Caecilius), 1.st. Grčki retor, možda učenik Apolodora iz Pergama, prijatelj Dionizija iz Halikarnasa, kao oslobodenik vjerojatno učitelj u Rimu. Jedan od glavnih zastupnika aticizma u književnosti, vodio je polemike s azijanistima. Sastavio je gramatiku, a rad *O figurama* važan je izvor kasnijim teoretičarima. Bavio se stilskim analizama, a možda je – kako kaže Suda – sastavio i prvi kanon deset govornika. Filozofska i povjesna djela sasvim su izgubljena.

● *Retorička vještina* (Τέχνη ρητορικῆ), *O figurama* (Περὶ σχημάτων), *Protiv Frižana* (Κατὰ Φρυγῶν), *U čemu se atički stil razlikuje od azijskog* (Τίνι διαφέρει ὁ Ἀττικὸς στίλος τοῦ Ἀσσυρίου), *Spisi* (Συγγράμματα), *O povijesti* (Περὶ ἱστορίας), *Sastav o Antifontu* (Σύνταγμα περὶ Ἀντιφώντος), *O Demostenu*, koji su mu govorili izvorni a koji krivo pripisani (Περὶ Δημοσθένους ποιοι αὐτοῦ γράφαι λόγοι καὶ ποιοι νόθοι), *Spisi za Lisiju* (Συγγράμμα ὑπὲρ Λισσίου)

○ *O uzvišenom* (Περὶ ὑψοῦ), *O značaju desetorice govornika* (Περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν δέκα ρητόρων), *Usposredba Demosteni i Cicerona* (Σύγκρισις Δημοσθένους καὶ Κυκέρωνος), *Usposredba Demosteni i Eshina* (Σύγκρισις Δημοσθένους καὶ Αλοχίνου), *Ulijepšavanje govora* (Καλλιρρημαστή), *O onome što su retori rekli u skladu s povijesku a što mimo njega* (Περὶ τῶν καθ' ἵστορας ἢ παρ' ἱστορίαν ελρημένων τοῖς δῆτροι), *O retu robova* (Συγγράμμα περὶ τῶν δουλικῶν πολέμων)

CENZORIN (Censorinus), 3.st. Rimski gramatičar, posvetio je Kvintu Cereliju za rođendan spis u kojem se učeno obradjuje sva tematika vezana uz rođendane. Često citira Varona i Svetonija. Sam kraj ovog rada je izgubljen.

● *O rođendanu* (*De die natali*)

○ *O naglašcima* (*De accentibus*)

CEZAR, Gaj Julije (Gaius Iulius Ceasar), 100–44.pr.n.e. Znameniti rimski političar i vojskovođa bavio se i filološkim radom: sastavio je raspravu o analogiji i anomaliji i obrađivao pitanja fleksije, pravopisa i leksika.

● *O analogiji* (*De analogia*); fragmenti filoloških djela

CEZELIJE Vindik, Lucije (Lucius Caeselius Vindex), 2.st. Rimski gramatičar i metričar sastavio je i u izvacima očuvano leksikografsko djelo.

● *Prostirač ili drevni izrazi* (*Stromateus sive lectiones antiquae*)

CEZIJE Bas (Caesius Bassus), 1.st. Rimski pjesnik, zacijelo je bio identičan s autorom djela o metriči u kojem se svi raznoliki metri svode na osnovne „praforme“ daktijskog heksametra i jampskog trimetra. Sastavio je i studiju o Horacijskoj metriči.

● *Knjiga o metrima* (*Liber de metris*), *O Horacijskim metrima* (*De metris Horatii*)

CICERON, Marko Tulije (Marcus Tullius Cicero), 106–43.pr.n.e. Glasoviti se rimski političar, osim govorničkom praksom bavio i teorijom govorništva, ponekad u uskoj vezi i sa svojim filozofskim istraživanjima. U teorijskim djelima bavi se prvenstveno analizom govorničke vještine: *O pronalaženju teme*, 2 knjige; *O govorniku* – dijalog u 3 knjige koji prikazuje idealnog govornika; *Brut ili o slavnim govornicima* – o povijesti govorništva; *Govornik* – o tehnicu govora. U svim ovim spisima, koji predstavljaju vrhunc starje latinske retorike, C. s lakoćom spaja od Grka naslijedenu i latinskom kontekstu prilagođenu teoriju s vlastitim prakticama.

● *O pronalaženju teme* (*De inventione*), *O govorniku* (*De oratore*), *Govorničke podjele* (*Partitiones oratoriae*), *Brut ili o slavnim govornicima* (*Brutus sive de claris oratoribus*), *Govornik* (*Orator ad M. Brutum*), *Topika* (*Topica*)

● *O najboljoj vrsti govornika* (*De optimo genere oratorum*)

D

DAFITA (ili Dafida) (Δαφίτας ili Δαφίδας), 3.st.pr.n.e. Grčki sofist i gramatičar, spominje se kao kritičar Homerov.

● *O Homeru* (Περὶ Ὁμηρου)

DEMETRIJE Iksion (Δημήτριος), 2.st.pr.n.e. Grčki gramatičar iz Adramitija, učenik Aristarha iz Samotrade, a kasnije njegov protivnik i pristalica Krateta iz Maloj. Pisao je polemičke spise, tumačio Homera i Hesioda, bavio se idiomom grada Aleksandrije, etimologijom i gramatikom.

● *Protiv Aristarhovih objašnjenja* (*Ιπρὸς τας ἀπίγνωστας*), *Protiv dokidanja* (*Ιπρὸς τας ἀποδικάς*)

τοὺς ἀνθετημένους), *Etimološke studije* ('Ετυμολογούμενα), *O zamjenicama* (Περὶ ἀντικανούμενων)

○ *O dijalektu u Aleksandriji* (Περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου), *Atički rječnik* ('Αττικαὶ λέξεις), *O glagolima na - μι* (Περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ρήματων)

DEMETRIJE iz Faleronta (Δημήτριος), oko 350—oko 280.pr.n.e. Grčki političar i filozof. Upravljao je Atenom od 317. do 307. pr.n.e. i istakao se kao zakonodavac. Osim filozofskih spisa, napisao je studiju o Homeru, sakupio zbirku Ezopovih basana i izreka sedam mudraca, sastavio listu atenskih arhonata, spise o zakonima, o svojem desetogodišnjem vladanju, te raspravu o retoričici.

● *Izreke* (Χρεῖαι), *O tumačenju* (Περὶ ἐρημηταῖς)

● *Popis arhonata* ('Αρχάτων ἀναγραφή), *O zakonodavstvu u Ateni* (Περὶ τῆς Ἀθηναῖς νομοθεσίας), *O atenskim ustavima* (Περὶ τῶν Ἀθηναῖς πολιτειῶν), *Pravednost* (Δίκαια), *Zakoni* (Νόμοι), *O razdoblju od deset godina* (Περὶ δεκατίας), *O retorici* (Περὶ διπλορικῆς), *O Demostenovu iskazu* (Περὶ τῆς Δημοσθένους λέξεως), *O Ilijadi* (Περὶ Ἰλιάδος), *O Odiseji* (Περὶ Ὀδυσσείας), fragmenti govora, pjesama, pisama

○ *Spis o Homeru* ('Ομηρικός), *Zbirka Ezopovih basana* (Λόγων Αλοπείων συναγωγὴ), *O Antifanu* (Περὶ Ἀντιφάνους)

DEMETRIJE iz Magnesije (Δημήτριος), 1.st.pr.n.e. Grčki gramatičar, prijatelj Tita Pomponija Atika, sastavljao je leksikografske popise homonima među imenima ljudi i gradova; sasvim fragmentarno očuvano.

● *O gradovima jednakih imena* (Περὶ δμωνύμων πολεων), *O pjesnicima i piscima jednakih imena* (Περὶ δμωνύμων ποιητῶν τε καὶ συγγραφέων),

○ *O slozi* (Περὶ δμονότας)

DEMO (Δημώ), 5.st. Učena sastavljačica alegorijskih komentara uz *Ilijadu* i *Odiseju*, oslanja se na Krateta iz Mala.

● komentari uz Homerove epove

DIDIM, Klaudije (Κλαύδιος Διδύμος), 1.st. pr.n.e. Grčki gramatičar i leksikograf, živio u Rimu. Između ostalog, napisao je djelo u kojem uspoređuje latinski s grčkim jezikom.

● *O analogiji kod Rimljana* (Περὶ τῆς παρὰ ῥωμαϊκῶν ἀναλογίας)

○ *Izvadak Herakleonova rječnika* ('Επιτομὴ τῶν Ἡρακλέωνος), *O analoškim greškama kod Tukidida* (Περὶ τῶν ἡμαρτημάτων παρὰ τὴν ἀναλογίαν Θουκιδίδη)

DIDIM iz Aleksandrije (Διδύμος), 1.st.pr.n.e. Grčki filolog golema opusa — prema svjedočanstvima iz antike napisao je 3500—4000 knjiga, pa je imao nadimke Βιβλιολάθας „Onaj koji je zaboravio (vlastite) knjige“ i Χαλκεντερος — otrplike: „S mijednom stražnjicom“. Pisao je komentare uz Homera, Hesioda, Bakhilida, Pindara, pisce tragedija i komedija, Tukidida, atičke govornike (1904. pronađen je papirus s dijelom komentara uz Demostenu, a ostali su sačuvani fragmentarno kod kasnijih sholijasta). Leksikografski se radovi bave specijaliziranim rječnicima pojedinih literarnih vrsta ili manje poznatim i nejasnim riječima. Sastavljaо je i parcijalne pregledе povijesti književnosti, monografije o pojedinim djelima i autorima, zbirke poslovica i mitoloških priča, traktate iz stilistike i spise o starijim gramatičarima, npr. o Aristarhu iz Samotrače. Prema joj je od njegova originalnog opusa malo ostalo sačuvano, utjecaj na kasnije gramatičare, komentatore, sholijaste i leksiografe bio je golem, te su nerijetko njegove formulacije preuzimane stoljećima gotovo bez izmjena. D. djelo svojim opsegom i širim interesom, ali ne i dubinom analize, predstavlja vrhunac aleksandrijske filologije.

● *O Aristarhovim ispravcima* (Περὶ τῆς Ἀρισταρχέου διωρθώσεως), *Rječnik komedije* (Λέξις κωμῳκή), *Rječnik tragedije* (Λέξις τραγῳκή), *Dvojbeni rječi* ('Ἀπορουμένη λέξις), *Rječi-obrati* (Τροπικὴ λέξις), *Uništene rječi* (Διερθροῦα λέξις), *O odstupanju* (Περὶ παντῶν), *Strana povijest* (Ξέπι λατορία), *O poslovicama* (Περὶ παροψιῶν), *O lirskim pjesnicima* (Περὶ λυρικῶν ποιητῶν), *Gozbeni razgovori* (Συμποσιακά); komentari uz najvažnije grčke autore

○ *O Solonovim zakonima, spis protiv Asklepijada* (Περὶ τῶν ἀξένων τῶν Σόλωνος ἀντιγραφή πρὸς Ἀσκληπιαδῆν), *O Ciceronovoj Državi* (Περὶ τῆς Κικέρωνος πολιτείας), *Hipokratov rječnik* (Λέξεις Ἰπποκράτους), (?)

DIOGEN iz Seleukije (Διογένης), 2.st.pr.n.e. Grčki filozof, stoik, učenik Hrisipova, učitelj Panetijev, čije je djelo *O govoru* utjecalo na oblikovanje stočke teorije jezika i gramatike.

● *O govoru* (Περὶ φωνῆς), *O principu duše* (Περὶ τοῦ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικοῦ)

○ *Dijalektika* (Διαλεκτικὴ τέχνη), *O Ateni* (Περὶ τῆς Ἀθηνᾶς), *O prorodkoj vještini* (Περὶ μαντικῆς), *O plemenitosti* (Περὶ εὐγενείας)

DIOGENIJAN iz Herakleje (Διογενιανός), 2.st. Grčki leksikograf koji je na osnovi Pamfilova rječnika sastavio, alfabetskim redom, rječnik grčkog jezika kojim se služio

i Hesihije. Leksikon koji spominje *Suda* možda je identičan s ovim rječnikom, namijenjenim, zbog manjeg opsega, siromašnim studentima. Sastavio je i zbirku epigrama čiji se ostaci nalaze u *Palatinskoj antologiji*.

● *Zbirka epigrama* ('Ανθολογίου ἐπιγραμάτων)

○ *Priročnik za siromašne* (Περὶ εργοπέντες), *Cjelokupni rječnik* (Λέξις παντοδιπή), *O rječama, jezerima, izvorima, brdima i vrhuncima* (Περὶ ποταμῶν, λαγών, κρηνῶν, δρῶν, ἀκρωρεών), *O rječama, spis složen po slovima* (Περὶ ποταμῶν κατὰ στοιχεῖον ἐπίτομον διαγραφή), *Popis i opis grada na cijelom svijetu* (Συναγωγὴ καὶ πνάκα τῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ πόλεων)

DIOGENIJAN (ili Diogen) iz Kizika (Διογενιανός ili Διογένης), 4. ili 5.st. Grčki gramatičar, prema *Sudi* autor većeg broja filoloških radova i jednog opisa Kizika.

○ *Narod Kizika* (Πατρὶς Κιζίκου); filološki radovi

DIOMED (Diomedes), 4.st. Rimski gramatičar, autor jedne kompilacijske gramatike.

● *Gramatika* (*Ars grammatica*)

DIONISODOR iz Trezene (Διονυσόδωρος), 2.st.pr.n.e. Grčki gramatičar, učenik Aristarha iz Samotrače, bavio se izučavanjem tragedija, dijelovima govora, te izdavanjem tekstova.

○ *O dijelovima govora* (Περὶ τῶν τοῦ λόγου μερῶν), *O rječama* (Περὶ ποταμῶν), *O greškama kod tragičara* (Περὶ τῶν παρὰ τοῖς τραγῳδοῖς ημαρτημάτων)

DIONIZIJE, Elije (Αἴλιος Διονύσιος), 2.st. Grčki leksikograf iz Halikarnasa, koji je — kao i njegov suvremenik Pausanija — izdao rječnik atičkih rječi, kasnije (kod Eustatija i Fotija) mnogo korišten.

● *Atički rječnik* ('Αττικὰ δινόματα)

DIONIZIJE iz Faselide (Διονύσιος), 2.st.pr.n.e. Grčki filolog, autor djela o pjesnicima koje citira Didim.

○ *O pjesnicima* (Περὶ ποιητῶν)

DIONIZIJE iz Halikarnasa (Διονύσιος), 1.st. pr.n.e. Grčki retor i povješničar, od 30. do 8.pr.n.e. boravio u Rimu. Osim velikog historijskog djela napisao je brojne retoričke i filološke radove: najpoznatiji je spis o rečnicnoj kompoziciji, važan kao svjedočanstvo o teoriji umjetničke proze i zbog mnogobrojnih uvrštenih primjera. Sličnog je karaktera i spis *O oponašanju*. Uz rad o stariim govornicima, u kojem osobito visoko vrednuje Demostenu, sastavljao je i posebne stu-

dije o pojedinim piscima. Knjiga *O figurama* je izgubljena, a *Retorička vještina* zacijelo mu je pogrešno pripisana. U antici je D. uživo velik ugled kao izrazit protivnik azijskog stila i pobornik povratka klasicizmu, a dugo je vremena bio najviši autoritet u pitanjima grčkog prozogn stila, pa je uvelike utjecao na sve kasnije teoretičare.

● *O slaganju rječi* (Περὶ συνέσεως δινόματων); tri pisma; *Retorička vještina* (Τέχνη δητορικῆς) (?)

● *O oponašanju* (Περὶ μιμήσεως), *O drevnim govornicima* (Περὶ τῶν ἀρχαίων φητώνων), *O Demostenovu izrazu* (Περὶ τῆς Δημοσθένους λέξεως), *O Tukididovu značaju* (Περὶ τοῦ Θουκιδίδου χαρακτῆρος)

○ *O Dinarhu* (Περὶ Δεινάρχου), *O figurama* (Περὶ σχημάτων)

DIONIZIJE iz Mileta (Διονύσιος), 1/2.st. Grčki retor, vrlo hvaljen kao vrstan govornik i teoretičar.

○ nepoznato

DIONIZIJE iz Sidona (Διονύσιος), 2.st.pr.n.e. Grčki gramatičar, učenik Aristarha iz Samotrače, bavio se komentiranjem Homera i Pindara; zastupnik analoškog učenja, razlikoval je — prema Varonu — 47 vrsta deklinacija.

○ komentari uz Homera i Pindara

DIONIZIJE Tračanin (Διονύσιος Θράξ), 2.st.pr.n.e. Grčki gramatičar, učenik Aristarhov, djelovao u Aleksandriji. Osim komentara uz Homera sastavio je najstariju sačuvanu gramatiku u kojoj je sistematizirao dotadašnja saznanja i pretočio ih u praktični školski priručnik koji obuhvaća učenje o akcentu, interpunkciji, glasovima i slogovima, te o dijelovima govora i vrstama rječi, deklinaciji i konjugaciji, ali ne i sintaksu i stilistiku. D. gramatika je bila školski udžbenik golema utjecaja sve do 18. stoljeća. Krajem antike prevedena je na armenski i prerađena da sirijski, a bila je i uzorom mnogim kasnijim grčkim i latinskim gramatikama.

● *Gramatika* (Τέχνη γραμματικῆς)

● komentari uz Homera

DIOSKURID iz Tarsa (Διοσκούριδης), 2.st.pr.n.e. Grčki gramatičar koji se bavio tumačenjem Homerovih djela.

● *O životnim uvjetima kod Homera* (Περὶ τῶν τρώων καθ' Ὄμηρον βίου), *O životu Homerovih junaka* (Περὶ τῶν παρ' Ὄμηρῷ νήμων)

DONACIJAN (Donatianus), 5.st.(?). Rimski gramatičar od čije se gramatike sačuvao jedan odlomak.

● *Donacijanov fragment (Fragmentum Donatiani)*

DONAT, Elije (Aelius Donatus), 4.st. Rimski gramatičar, učitelj Hjeronimov. Znamenit je kao sastavljač dviju gramatika, od kojih je manja, početnička, sastavljena u obliku pitanja i odgovora o 8 vrsta riječi, a u većoj se obrađuju svi dijelovi jezičnog sistema, od temeljnih elemenata do stilske upotrebe. Sastavio je i poseban komentar uz Terencija i, djelomično izgubljen, uz Vergilija.

D. gramatike, mnogo puta komentirane i preradivane, bile su tokom cijelog srednjeg vijeka temeljni latinski udžbenici i veoma cijenjene.

● *Malá gramatika (Ars minor)*, *Veliká gramatika (Ars maior)*; komentar uz Terencija

● komentar uz Vergilija

DONAT, Tiberije Klaudije (Tiberius Claudius Donatus), oko 400. Rimski gramatičar, sastavio je za studij svog sina komentar uz Vergilija koji prvenstveno teži da estetskom interpretacijom pjesnikova djela.

● *Interpretacije Vergilija (Interpretationes Vergilianae)*

94

DOROTEJ iz Askala (Δωρόθεος), 1.st. Grčki gramatičar, sastavljač leksikona u 108 knjiga, podijeljenog u mnogo specijalističkih rječnika (homerski, komički itd.).

● *Zbirka izraza (Λέξεων συναγωγή)*

DOSITEJ Magister (Dositheus Magister), 4.st. Rimski gramatičar grčkog porijekla, sastavio je dvojezičnu latinsko-grčku gramatiku (s grčkim doslovnim prijevodom između redakal) kao udžbenik za Grke koji žele naučiti latinski. Gramatici su pridane i vježbe za prevodenje, poznate pod imenom *Pseudo-Dositheana Hermeneumata*.

● *Gramatika (Ars grammatica)*

DRAKONT (Δράκων), 2.st.pr.n.e. Grčki gramatičar iz Stratonekeje, djelovao u Aleksandriji. Nijedno od njegovih djela nije sačuvano, a metrika koja mu se pripisuje falsifikat je iz 16. st.

● *O zamjenicama (Περὶ ἀντιτυπιῶν)*

● *Prevopis (Ορθογραφία)*, *O riječima s konjugacijom (Περὶ τῶν κατὰ συγχέων δυομάτων)*, *O satirskim igrama (Περὶ αἰτίων)*, *O Pindarovim pjesmama (Περὶ τῶν Πινδάρων μελῶν)*, *O Sapinoj metrići (Περὶ τῶν Σαπινοῦ μέτρων)*, *O Alkejeovim pjesmama (Περὶ τῶν Ἀλκαῖου μελῶν)*, *O metrima (Περὶ μέτρων) (?)*

E

EMILJE Asper (Aemilius Asper), 2. st. Rimski gramatičar, pisao je komentar uz Terencija, Salustija i Vergilija, ali se oni nisu sačuvali. U njima se prvenstveno bavio gramatičkim pitanjima.

● komentar uz Terencija, komentar uz Salustija; *Gramatički problemi kod Vergilija (Quaestiones Vergilianae grammaticae)*

EMPORIJE (Emporius), 5. st. Rimski retor, vjerojatno grčkog porijekla. Sačuvana su četiri spisa koji su zaciјelo dijelovi jednog većeg retoričkog djela.

● *O karakteriziranju (De ethopoeia)*, *Zajednička mjesto (Loci communes)*, *Grada za pohvalne govore (Materia demonstrativa)*, *Grada za političke govore (Materia deliberativa)*

ENIJE (Mlađi) (Ennius), nepoznato vrijeme. Rimski gramatičar kojeg spominje Svetonije. Zaključujući prema naslovima izgubljenih djela, vjerojatnije je da se radi o pjesniku Eniju za kojega se pouzdano zna da se bavio ortografskim i metričkim pitanjima.

● *O slovima i slogovima (De litteris syllabisque)*, *O metru (De metris)*, *O augurskoj vještini (De augurandi disciplina)*

EPAFRODIT iz Heroneje (Ἐπαφρόδιτος), 1.st. Grčki gramatičar. Došavši u Aleksandriju kao rob i učenik gramatičara Arhije postao je privatni učitelj kod prefekta Egipta Metija Modesta koji ga je oslobođio. U Rimu je postao čuven kao učitelj i osobito poznat po svojoj bogatoj biblioteci. Od njegovih komentara uz pojedine grčke autore sačuvani su oskudni fragmenti.

● *Komentari iz Homera (Τπομητικά Όμηρος)*, *Komentar uz Hesiodov „Štit“ (Τπομητικά „Ασπίδος“ Ή Ησίδου)*, *Komentar uz Kalimahove „Uzroke“ (Τπομητικά Καλλιώπου „Ἄτλιων“)*, *Rječnik (Λέξεις)*, *O slovima (Περὶ στοιχείων)*

EPIFANIJE iz Petre (Ἐπιφάνιος), 4. st. Grčki sofist, učitelj u Ateni. Od njegovih se spisa nije gotovo ništa sačuvalo.

● *O uzimanju i neuzimanju udjele u interpelacijama (Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς τῶν στοιχεῶν)*

● *Osnovne vježbe (Προγνωμόσματα)*, *Vježbanje u govoru (Μελέται)*, *Spisi koji se tiču službe demarha (Διμαρχοὶ / -ικοὶ /)*, *Spisi koji se tiče službe polemarha (Πολεμαρχοὶ)*, *Gizdavi govor (Λόγοι ἐπιδεικτικοὶ)*, *Sastavljena razmatranja (Σύμμικτα θεωρήματα)*

ERATOSTEN iz Kirene (Ἐρατοσθένης), oko 275–oko 195.pr.n.e. Grčki gramatičar, bibliotekar i svestrani učenjak iz helenističkog razdoblja. Studirao je u Ateni, a oko 246.pr.n.e. pozvan je od kralja Ptolemeja III Euergeta za predstojnika knjižnice u Aleksandriji. E. je bio jedan od posljednjih univerzalnih znanstvenika antičkog svijeta. Prvi je sebe nazvao filologom u današnjem smislu te riječi. Napustivši alegorijska tumačenja, prilazio je kritici teksta s literarnog, leksičkog i kronološkog stanovišta. Od najpoznatijeg djela s tog područja *O staroj komediji* (u 12 knjiga) sačuvani su fragmenti u sholijama uz Aristofana. Povijesnog su karaktera bili *Godišnjaci* u kojima su kronološkim redom po olimpijadama opisani važniji književni i politički događaji. Svojim djelima *Geografija* i *O mjerjenju zemlje* E. je začetnik znanstvene geografije. Opisima zemalja bila je pridodana karta tada poznatog svijeta. Približno je odredio opseg Zemljine kugle i nagib ekliptike prema ekuatoru. Na području matematike pronašao je postupak određivanja primbrojeva u prirodnom nizu. Pisao je i pjesme, a spominju se i neka njegova djela filozofskega karaktera.

● *Platonski spis (Πλατωνικός)*, *O sredinama (Περὶ μεσοτήτων)*, *Opis zvijezda (Καταστέρωμα)*, *O mjerjenju zemlje (Περὶ ἀναμετρήσεως τῆς γῆς)*, *Godišnjaci (Χρονογραφία)*, *Olimpijski pobednici (Ολυμπιονίκαι)*, *O smogodisnjem razdoblju (Περὶ τῆς ὀκταετρίδος)*, *O staroj komediji (Περὶ ἀρχαὶ κωμῳδίας)*, *Kritika teksta (Γραμματικά)*, *O dobrom i lošem (Περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν)*, *O bogatstvu i siromaštu (Περὶ πλούτου καὶ πενιας)*, *Vježbe (Μελέται)*, *O bezbolnosti (Περὶ ἀλυπίας)*, *Za Batona (Πρὸς Βάτωνα)*, *Proturninja (Ἀντερωύς)*, *Erigona (Ἐριγόνη)*, *Hermo (Ἐρμῆς)*

EUANTIJE (Euanthius), 4. st. Rimski gramatičar iz čijeg se komentara o Terencijevim komedijama sačuvao samo predgovor.

● *O komediji (De fabula)*

EUEN s Pera (Εὐηνος), 5.st.pr.n.e. Grčki sofist i pjesnik. U obliku elegije napisao je poučnu pjesmu o tehniči govorjenja koju je sam pronašao.

● nepoznato

EUFRONIJE s Hersonesa (Εὐφρώνιος), 3.st.pr.n.e. Grčki gramatičar i pjesnik, bio je učitelj u Aleksandriji. Pisao je prijapske pjesme, te komentare uz autore stare atičke komedije.

● *Prijapske pjesme (Ιπράπεια)*, *Komentari (Τπομητικά)*

EUGRAFIJE (Eugraphius), 5. ili 6. st. Rimski gramatičar. Sačuvan je njegov komentar uz Terencijevu komediju u kojem retorička objašnjenja pretežu nad literarnima.

● komentar uz Terencija

F

FAJIN (Φαεωδής), nepoznato vrijeme. Grčki gramatičar, poznat kao komentator Aristofanovih komedija.

● komentar uz Aristofana

FEBAMON (Φοιβάμμωρ), 5./6. st. Grčki sofist i gramatičar, porijeklom iz Egipta. Pisao je komentare uz Tukidida i Hermogena.

● *Objašnjenja o retoričkim figurama (Σχόλια περὶ σχημάτων ἡγετοτεκών)*

● komentar uz Tukidida, komentari uz Hermogenova djela *Stanovišta* i *O idejama*

FEST, Sekst Pompej (Sextus Pompeius Festus), 2. st. Rimski gramatičar. Nosio je nadimak epitomator jer je u 20 knjiga sastavio izvatzke iz opsežnog leksikona Verija Flaka. Sačuvan nam je (s lukunama) drugi dio djela, od slova M – V.

● Izvaci iz djela *O značenju riječi* Verija Flaka

FILARGIRIJE, Junije (Iunius Philargyrius), 4/5. st. Rimski gramatičar, o čijem životu ne znamo gotovo ništa. Sačuvani su nam, u zbirci zajedno s Galom i Gaudencijem, njegovi komentari iz Vergilijevih *Bucolica* i *Georgica*.

● *Tumačenje uz Vergilijeve „Bukolike“ (Explanatio in Bucolica Vergili), Kratko razlaganje o Vergilijevim „Georgikama“ (Brevis expositio Vergili in Georgicorum)*

FILEMON iz Atene (Φιλήμων), oko 200. Grčki gramatičar, bavio se leksičkim i tektovnim problemima. Sastavio je jedan rječnik u jampskom trimetru.

● *O protutjaju u govorjenju kod atičara (Περὶ Ἀττικῆς ἀντιλογίας τῆς ἐν ταῖς λέξεσι)*

FILEMON iz Eksone (Φιλήμων), 2.st.pr.n.e. Grčki gramatičar. Priredio je jedno izdanje Homera i sastavio rječnik atičkih rječi.

● *O atičkim nazivima ili riječima (Περὶ Ἀττικῶν δονομάτων ἢ γλωσσῶν)*, *Svakojaka proročanstva (ili Svakojaka potrepti-ne) (Παντοδαπὰ χρηστήρια)*

FILETER (Φιλέταρος), „Onaj koji ljubi prijatelje“. Naziv atičističkog leksikona koji je sastavio nepoznati autor u 3. st. Djelo

95

sadržava pravila i savjete za besprijeckorno govorenje, a tradicijom je sačuvan među spisima Herodijana iz Aleksandrije.

● *Fileter* (Φιλέταρος)

FILIP iz Bizantije (Φίλιππος), 5. st. Grčki gramatičar, autor jednog komentara uz Heliodorove *Etiopske priče*.

● *Tumačenje Hariklije* (Τῆς Χαρικλεᾶς ἐρμηνεύμα)

FILISK iz Mileta (Φίλισκος), 4.st.pr.n.e. Grčki retor. Studirao je kod Isokrata, a kasnije je bio učitelj Timeja iz Tauromenija. Između ostalog napisao je Likurgovu biografiju i udžbenik retorike.

● *Likurgov život* (Βίος Δυκούργου), *Miletski govor* (Μίλησιακός), *Amfiktionski govor* (Ἀμφικτυνούμος)

○ *Retorika* (Τέχνη δητορυκή)

FILOKSEN iz Aleksandrije (Φιλόδεκος), 1. st.pr.n.e. Grčki gramatičar, dugo je vremena živio u Rimu. Bavio se leksičkim etimološkim, metričkim, jezičnopovijesnim i drugim problemima.

● *Komentar uz „Odiseju“* (Τηρώμητα εἰς τὴν Ὀδύσσειαν), *O jonskom dijalektu* (Περὶ τῆς Ἰδεος διαλέκτου), *O govoru Rimljana* (Περὶ τῆς Ῥωμαίων διαλέκτου), *O značenjima u „Iljadi“* (Περὶ σημείων τῶν ἐν τῇ Ἰλιάδι), *O jednosložnim glagolima* (Περὶ μονοσυνλλάβων ὕμιδτων), *O pravilnom grčkom jeziku* (Περὶ Ἑλληνισμοῦ), *O komparaciji* (Περὶ συγκριτικῶν)

○ *O rječima kod Homerata* (Περὶ τῶν παρ’ Ὄμηρῷ γλωσσῶν), *O neglascima* (Περὶ προσῳδῶν), *O rjećima* (Περὶ γλωσσῶν), *O sirakuškom dijalektu* (Περὶ τῆς τῶν Συρακουσίων διαλέκτου), *O lakonskom dijalektu* (Περὶ τῆς λακωνικῶν διαλέκτου), *O konjugaciji* (Περὶ συνγνήνων), *O glagolima koji završavaju na -mi* (Περὶ τῶν εἰς μὲν ληγόντων ὕμιδτων), *O reduplicaciji* (Περὶ διαδιπλασιασμοῦ), *O glagolskim oblicima* (Περὶ δημοτικῶν), *O metru* (Περὶ μέτρων)

FILON (Herenije) iz Bibla (Φίλων), oko 60 – oko 140. Grčki gramatičar i historičar fejničkog i vjerojatno robovskog porijekla, budući da nosi ime svoga zaštitnika, konzula Herenije Severa. Od mnogobrojnih gramatičkih i historijskih djela sačuvani su samo fragmenti. Među literarno-znanstvenim djelima ističu se: *O stjecanju i izboru knjige*, u kojem su bila prikazana pojedina znanstvena područja sa svojim glavnim predstavnicima i njihovom književnom produkcijom, te leksikon sinonima u kojem su alfabetskim redom bile navedene riječi slične po značenju i obliku. Ovaj se rječnik inače pripisuje

retoru Amoniju, no vjerojatno se radi o kasnijem prerađivaču.

● *O stjecanju i izboru knjige* (Περὶ κτέσεως καὶ ἐκλογῆς βιβλίων), *O različitim značenjima riječi* (Περὶ διαφόρων σημαντομένων)

○ *O govoru Rimljana* (Περὶ Ῥωμαίων διαλέκτου), *Hrestomatija* (Περὶ χρηστομαθεῖας)

FLAVIJE Kaper (Flavius Caper), 2. st. Rimski gramatičar. F. prava djela *O latinskom stilu* i *O dvojnim rodovima* su izgubljena. Pod njegovim su imenom, međutim, sačuvana dva spisa: jedan koji govorí o tvorbi riječi, značenju i djelomično o građenju heksametara, te drugi koji u obliku rječnika donosi spisk riječi koje su značajne po nekoj posebnosti.

● *O ortografiji* (De orthographia), *O dvojbenim rijećima* (De dubiis verbis)

○ *O latinskom stilu* (De latinitate), *O dvojbenim rodovima* (De dubiis generibus)

FLAVIJE Manlige Teodor (Flavius Manlius Theodorus), oko 400. Rimski političar i gramatičar, autor jednog priručnika o metriči. Pisao je i djela filozofskog i prirodoznanstvenog sadržaja.

● *O metru* (De metris)

FLOR, Publike Anije (Publius Annius Florus), 1. st. Rimski retor, porijeklom iz Afrike. U mladosti se bezuspješno bavio pjesništvom. Njegov dijalog o Vergiliju sačuvan je fragmentarno. Možda je identičan s povjesničarom Florom.

○ *Vergilije govornik ili pjesnik* (Vergilius orator an poeta)

FOKA (Phocas), 5. st. Rimski gramatičar. Pod F. imenom sačuvana su tri djela od kojih ono pod naslovom *O aspiraciji* nije njegovo. Od druga dva jedno je Vergilijeva biografija, a drugo studija o imenicama i glagolima.

● *Znanost o imenici i glagolu* (Ars de nomine et verbo), *Vergilijev život* (Vita Vergilli), *O aspiraciji* (?) (De aspiratione)

FRINIH Arapije (Φρύνιχος Ἀρδβως), 2. st. Grčki leksikograf, rodom iz Bitinije. Dosljedan aticist, koji je priznavao samo stil Platona, Tukidida, Ksenofonta, 10 govorika i predstavnika stare komedije. Na toj je osnovi sastavio stilistički priručnik u dvije knjige pod nazivom *Izbor*, te jednu zbirku riječi i fraza namijenjenu sofistima, pod naslovom *Sofistička priprema*. Služeći se materijalom antiatičista on polemizira sa svojim protivnicima i odvraća od njihovih primjera.

● *Izbor atičkih glagola i imenica* (Ἐκλογὴ δημότων καὶ δινομάτων Ἀττικῶν)

● *Sofistička priprema* (Σοφιστικὴ παρασκεψὴ)

FULGENCIJE, Fabije Planicijad (Fabius Planiciades Fulgentius), 5. st. Rimski pisac čiji identitet nije potpuno razjašnjen. Bio je porijeklom iz Afrike i poznat je kao autor četiri spisa koji obrađuju stilističke probleme. *Tri knjige mitoloških priča alegorijski tumače mitove*. U *Izlaganju Vergilijeve umjerenosti prema etičkim filozofima* sam Vergilije tumači Muzama svoje djelo. *O dobima svijeta i čovjeka* predstavlja prikaz svjetske povijesti od istočnog grijeha do rimske careva. Svaka od četvrnaest knjiga podijeljena je prema slovima latinske abecede u 23 odsječka, ali tako da se u prvom ne pojavljuje slovo A, u drugom slovo B i tako dalje. *Izlaganje starih govorova* objašnjava 62 stare latinske riječi uz navođenje mesta njihova pojavljivanja.

● *Tri knjige mitoloških priča* (Mythologiarum libri tres), *Izlaganje Vergilijeve umjerenosti prema etičkim filozofima* (Expositio Vergilianeae continentiae secundum piholosophos moralis), *O dobima svijeta i čovjeka* (De aetatibus mundi et hominis), *Izlaganje starih govorova* (Expositio sermonum antiquorum)

GAVINIJE Bas (Gavinius Bassus), 1.st.pr.n.e. Rimski gramatičar, autor samo u oskudnim fragmentima sačuvanog komentara u 7 knjiga o imenicama i glagolima, koji je poznat i po drugim naslovima.

● *O parijeklu glagola i imenica* ili *O značenju glagola* ili *Komentari* (De origine verborum et vocabulorum ili De significacione verborum ili Commentarii)

○ *O bogovima* (De dis)

GENADIJE Torkvat (Gennadius Torquatus), 4/5. st. Rimski gramatičar koji je 401. g. priredio revidirano izdanje Marcijalovih *Epigrama*.

○ nepoznato

GENETLIJE (Γενέθλιος), 3.st. Grčki učitelj govorištva u Ateni, rodom iz Petre. Govori su mu izgubljeni, spominje se jedan komentar uz Demostenu, a djelo o pohvalnim govorima možda pripada Menandru iz Laodikeje.

● *O pohvalnim govorima* (Περὶ ἐπιδεικτικῶν)

○ komentar uz Demostenu, govor

GEORGIJE Herobosk (Γηώργιος Χοροβόσκος), 6. ili 7. st. Grčki gramatičar, učitelj gramatike u Konstantinopolu. Iz zapisa njegovih učenika fragmentarno su nam poznate bilješke uz Teodozija iz Aleksandrije, Dionizija Tračanina i Hefestiona iz Aleksandrije. Izgubljene su predavanja o Apoloniju Diskolu i Herodijanu. Sačuvane su nam knjige o ortografiji i pjesničkim figurama.

● *O ortografiji* (Περὶ δρυγραφίας), *O pjesničkim figurama* (Περὶ τρόπων ποιητικῶν)

○ *O prozodiji* (Περὶ προσῳδίας), *Objašnjenje uz imeničke primjere* (Σχόλια εἰς τὸ δινοματικὸν κανόνας), *O neglascima kod padeže* (Περὶ τῶν ἐν ταῖς πτώσεσι τόνων), *Objašnjenje uz glagolske primjere* (Σχόλια εἰς τὸ δημοτικὸν κανόνας), *Tumačenje uz Hefestionov priručnik* (Ἐξηγήσις εἰς τὸ Ἡφαιστίωνος ἔγχειρον), *O trima oblicima (rijeci)* (Περὶ τῶν τριῶν σχημάτων), *S božjom pomoci, razdoblje psalterije* (Ἐπιμερισμὸς σὺν θεῷ τοῦ ψαλτηρίου), *O aspiracijama* (Περὶ πνευμάτων) ○ predavanja o Herodijanovu spisu *O imenicama*, predavanja o spisu *O glagolima* Apolonija Diskola

GIMNASIJE (Γυμνάσιος), 4. st. Grčki sofist, rodom iz Sidona, kojeg spominje Libanije. Radio je kao učitelj u Konstantinopolu. Njegove *Vježbe i Komenter uz Demostenu* su izgubljeni.

○ *Vježbe* (Μελέται), *Komentar uz Demostenu* (Εἰς Δημοσθένην διόμυημα)

G

GAL, Tit (Titus Gallus), 4. ili 5. st. Rimski gramatičar, autor komentara uz Vergilijeva *Georgica*, koji čine sastavni dio zbirke zajedno s Filargirijevim i Gaudencijevim komentarama.

● komentar uz Vergilijeva *Georgica*

GAUDENCIJE (Gaudentius), 5. ili 6. st. Rimski gramatičar, autor komentara uz Vergilijeva *Bucolica* i *Georgica*. Sačuvani materijali čini sastavni dio zbirke u kojoj se još nalaze komentari Filargirija i Gala, tako da više nije moguće razlučiti koji dijelovi pripadaju pojedinom od spomenutih autora.

● komentar uz Vergilijeva *Bucolica* i *Georgica*

GAUDENTIJE (Γαυδεντίος), 4.st. Grčki retor arapskog porijekla, predavao u Aleksandriji.

○ nepoznato

GAVIJE Silon (Gavius Silo), 1.st.pr.n.e. /1.st. Rimski retor iz Hispanije kojeg Seneka Stariji više puta citira.

○ nepoznato

GLAUK iz Regija (Γλαῦκος), oko 400. pr. n.e. Grčki gramatičar. Čini se da se prvi metodički bavio povješću književnosti i muzike. U fragmentarno sačuvanom djelu *O starim pjesnicima i muzičarima* raspravlja o Arhilohu, Stesihoru i Taletu, te o pitanjima muzičke pratnje.

- *O starim pjesnicima i muzičarima* (Περὶ τῶν ἀρχαίων ποιητῶν καὶ μουσικῶν)

GLAUK sa Sama (Γλαῦκος), 5. st.pr.n.e. Grčki gramatičar. Autor je izgubljenog djela u kojem je ustanovio učenje o šest grčkih akcenata. Spominje ga Platon u dijalogu *Fedon*.

- spis o prozodiji

GORGIJA (Mlađi) (Γοργίας), 1.st.pr.n.e. Grčki retor, rodom iz Atene. Dugo je živio u Rimu i bio učitelj Ciceronova sina Marka, a kasnije je nastupao kao deklamator. Autor je jednog djela u četiri knjige *O retoričkim figurama* koja nam je poznato u prerađenom latinskom prijevodu Rutilija Lupa. G. je u svojim primjerima dijelom aticist, a dijelom slijedi kasnije autore. Pripisuju mu se i jedan tematski rječnik.

- *O retoričkim figurama* (Περὶ σχημάτων), *Tematski rječnik* (Ονομαστικόν)

98

GRILIJE (Grilius), 5. st. Rimski retor i gramatičar. Sačuvani su citati iz njegova djela *O akcentima kod Vergilija*, te fragmenti jednog komentara uz Ciceronov spis *O pronaalaženju grde*. Zahvaljujući ovom posljednjem spisu poznata su nam mnoga mjesta iz Ciceronovih izgubljenih govorova.

- *O akcentima kod Vergilija* (Ad Vergilium de accentibus), *Komentar uz Ciceronovu prvu knjigu „O pronaalaženju grde“* (Commentum in primum Ciceronis librum de inventione)

H

HABRON iz Bate (Ἄβρων), 2./1. st.pr.n.e. Grčki gramatičar, autor jednog spisa u kojem tumači žrtvovanja i svetkovine.

- *O svetkovinama i žrtvenim praznicima* (Περὶ ἱερῶν καὶ θυσιῶν)

HABRON iz Frigije (Ἄβρων), 1. st.pr.n.e./1.st. Grčki gramatičar, učenik Trifona iz Aleksandrije, zivio je dugo na Rodu, a kasnije je bio učitelj u Rimu. Iz njegovih spisa sačuvani su kratki citati.

- *O nadimcima* (Περὶ παρωνύμων), *O zamjenicima* (Περὶ ἀντωνυμικῶν)
- *O prisvojnim zamjenicama* (Περὶ κτητικῶν), *O licima* (Περὶ προσώπων)

HADRIJAN (Publius Aelius Hadrianus), 76 – 138. Rimski car, bavio se i književnim stvaralaštvom. Objavio je pod pseudonimom autobiografiju. Govori su obrađivali gramatička i dijalektalna pitanja. Pisao je pisma, pjesme na grčkom i latinskom jeziku i sastavio je jedan pamflet protiv liječnika. U antici su postojale i druge zbirke njegovih govorova.

- pjesme, govor

HADRIJAN iz Tira (Ἀδριανός), oko 113 – oko 193. Grčki retor i sofist, bio je učenik Heroda Atičkog, a poučavao je u Efezu, zatim u Ateni i na kraju je pozvan u Rim za privatnog tajnika cara Komoda. H. stručni spisi s područja retorike su izgubljeni. Sačuvane su samo 4 deklamacije.

- *Vježbe* (Μελέται)

○ *Preinaka* (Μεταμορφώσεις), *O vrstama govora* (Περὶ ἰδεῶν λόγου), *O osobitostima u interpolacijama* (Περὶ τῶν ἐν ταῖς στάσεσι ὅιωμάτων), *Gizdavi govor* (Λόγος ἐπιδεικτικός), *Falarida* (Φάλαρις), *Utješni govor za Celera* (Παραμυθητικὸν εἰς Κέλερα)

HARAK, Ivan (Ιωάννης Χάραξ), 6. st. Grčki gramatičar, autor spisa o enklitikama i ortografiji.

- *O enklitikama* (Περὶ ἐγκλιμούμενων)
- *O ortografiji* (Περὶ δροσιγραφιῶν)

HARET (Χάρης), 2./1. st.pr.n.e. Grčki gramatičar, učenik Apolonija s Roda, sastavio je jedan mitološki komentar uz *Pjesmu o Argonautima* i jedno opširno gramatičko djelo.

- *O mitologiji kod Apolonijsa* (Περὶ λατρῶν τοῦ Ἀπολλωνίου)

HARIZIJE, Flavije Sosipatar (Flavius Charisius Sosipatar), 4. st. Rimski gramatičar, koji je posvetio svojem sinu jednu *Gramatiku* u 5 knjiga, koja je sadržavala osnovne pojmove iz gramatike, stilistike i metrike. Djelo je komplikacija starijih autora (Remija Palemona, Julija Romana). Djelo je sačuvano s lakunama.

- *Gramatika* (Ars grammatica)

HARPOKRATION, Elije (Αἴλιος Ἀρποκράτιον), 3.st.pr.n.e. (?). Grčki gramatičar kojeg spominje *Suda*.

- *Retorička vještina* (Τέχνη ρητορικῆς); komentar uz Herodota i Ksenofonta

HARPOKRATION, Valerije (Ἀρποκράτιον ὁ Βαλέριος). 2. st. Grčki gramatičar, napisao je jedan leksikon o desetorici atičkih govornika. Djelo je značajno, jer, osim drago-

cjenih objašnjenja o osobama i atenskom sudskom sistemu, sadrži i podatke kulturno-povijesnog i jezičnog karaktera. Izgubljen je H. spis o stilu.

- *Leksikon 10 govorika* (Λέξεις τῶν ἑπτάροψων)

- *Zbirka kićenih govorova* (Ἀνθηρῶν συναγωγὴ)

HATERIJAN (Haterianus), 3. st. Rimski gramatičar, spominje se kao komentator u sholijama uz Vergilija. Možda identičan s povjesničarom Julijem Aterijonom.

- nepoznato

HEFESTION iz Aleksandrije (Ἡφαεστίων), 2. st. Grčki gramatičar, autor opsežnog djela o metriči u 48 knjiga. Kasnije je građu sažeo najprije u 11, a zatim u 3 knjige kojima je pridodao priručnik s opisom sadržaja. To je jedini sačuvani prikaz metričkog sistema izgrađenog prema tradicionalnim obrascima. U djelu se obrađuje kvantitet, siniceza, stopa itd. Kao primjeri navode se mnogobrojni citati iz komedija i lirske pjesme, manje iz korske lirike i tragedije. H. spis je već u antiči bio mnogo komentiran.

- *O metriči* (Περὶ μέτρων)

- *O neredu u pjesmama* (Περὶ τῶν ἐν ποίμασι ταραχῶν), *Rješenja komičkih problema* (Κωμικῶν ἀπορημάτων λύσεις), *(Knjige?) rješenja tragičkih (problemata?)* *Tragičekuon lysisewon* (βιβλία?)

HELADIJE iz Aleksandrije (Ἑλλάδιος), oko 400. Grčki gramatičar i retor. 389. g. otišao je u Konstantinopol gdje je postao visoki dvorski službenik na dvoru cara Teodozija II. *Suda* spominje njegov poohvalni govor u čast Teodozija i jedan leksikon.

- *Pohvalni govor za Teodozija* (Ἐπανως Θεοδοσίου), *Primjer raznovrsnog stila* (Λέξεως παντοτας χρήστας)

HELANIK (Ἑλλάνικος), oko 200. pr.n.e. Grčki gramatičar, jedan od glavnih predstavnika alegorijskog tumačenja Homerovih pjesama. Prvo izdanje njegovih komentara izašlo je u Veneciji 1505. g.

- *Problemi Homerovih pjesama* (Ομηρικὰ προβλήματα)

HERAKLIT (Ἡράκλειος), 1. st. Grčki gramatičar, jedan od glavnih predstavnika alegorijskog tumačenja Homerovih pjesama. Prvo izdanje njegovih komentara izašlo je u Veneciji 1505. g.

- *Problemi Homerovih pjesama* (Ομηρικὰ προβλήματα)

HELIODOR (Ἡλιόδωρος), 1. st. Grčki metričar, učitelj leksikografa Ireneja iz Aleksandrije, napisao je jedan priručnik iz metrike u kojem se prvenstveno bavi metričkom analizom kolona u Aristofanovim komedijama.

- *Priručnik* (Ἐγχειρίδιον)

HERAKLEON (Ἡρακλέων), 1. st.pr.n.e./1.st. Grčki gramatičar, rodom iz Egipta. Živio je u Rimu gdje se pretežno bavio proučavanjem Homera i liričara.

- *Komentari uz Homera* (Τητομητήματα εἰς Ὅμηρον) *O imperativima kod Homera* (Περὶ τῶν παρ’ Ὅμηρω προστακτικῶν βημάτων)

HERAKLID iz Mileta (Ἡρακλείδης), oko 100. Grčki gramatičar, sastavljač prve opće znanosti o prozodiji. Drugo djelo raspravlja je o glagolima.

- *Opće prozodije* (Καθολική προσωδία), *O nepravilnim glagolima* (Περὶ δυσκλητικῶν βημάτων)

HERAKLID Pontik (Mlađi) (Ἡρακλείδης Ποντικός), 1. st. Grčki gramatičar porijeklom s Ponta. Bio je učenik leksikografa Didijsa iz Aleksandrije i radio je u Rimu kao učitelj. Sastavio je jednu pjesmu u 3 knjige, u kojoj u dijaloškoj formi obrađuje sporna pitanja iz gramatike.

- *Razgovori* (Λέσχαι)

HERAKLIT (Ἡράκλειος), 1. st. Grčki gramatičar, jedan od glavnih predstavnika alegorijskog tumačenja Homerovih pjesama. Prvo izdanje njegovih komentara izašlo je u Veneciji 1505. g.

- *Problemi Homerovih pjesama* (Ομηρικὰ προβλήματα)

HERID (Χαῖρις), 2. st.pr.n.e. Grčki gramatičar iz Aleksandrije. Bio je učenik Aristarha sa Samotake i pisao je komentare uz Homera, Aristofana i Pindara. Sastavio je i jedan spis o gramatici.

- *O gramatici* (Περὶ γραμματικῆς), *Kritika teksta* (Διωρθωτικά); komentar uz Pindara, komentar uz Aristofana

osobito redno upotrebljavan u rimskim školama. H. se naročito bavio problemom interpelacije kod pojedinih sudske slučajeva. Mnogo materijala iz H. djela sačuvano je kod Cicerona (*O pronalaženju grada*), te u tzv. *Retorici za Hereniju*. Neki od poznatih naslova ostalih djela vjerojatno pripadaju retoru Hermagori.

- *Znanost retorike* (Τέχνη δητορική), *O rečenici* (?) (Περὶ φράσεως), *O figurama* (?) (Περὶ σχημάτων), *O doličnosti* (?) (Περὶ πρέποντος), *O raspravljanju* (Περὶ ἔξεργαστας)

HERMAGORA iz Temna² ('Ερμαγόρας), 2. st. Grčki retor koji se kao i Hermagora bavio problemima interpelacije.

- *Jedna knjiga o političkoj interpelaciji* (Μονόβιθλον περὶ πραγματικῆς /στάσεως/)

HERMIP iz Berita ('Ερμιππος), 2. st. Grčki gramatičar, učenik Filona iz Bibla. Napisao je djelo o slavnim učiteljima robovskog perioda, jedan spis o snu i jedan o sedmogodišnjem razdoblju.

- *O robovima koji su se odlikovali kao učitelji* (Περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ διαπρέψαντων δούλων), *Objašnjenje snova* ('Ονειροκριτικά)

- *O sedmogodišnjem razdoblju* (Περὶ ἑβδομάδος)

HERMOGEN iz Tarsa ('Ερμογένης), oko 160 – oko 225. Grčki retor, kojem su se još kao dječaku divili zbog govorničkog dara. Međutim, odratvo se od praktičnog djelovanja i retorske teorije i zakone stilske pronalažio je kroz analizu starih govornika, prvenstveno Demostenu. U djelu *O stilovima*, sistematski je opisao vrste stilova prema smislu, jeziku i kompoziciji. U djelu *O interpelaciji* dalje razvija Hermagorinu učenje. Oba djela, zajedno s kasnijim spisom *O pronalaženju grada*, bila su spojena u jedinstvenu knjigu pod naslovom *Vještina*. Uklanjanjući filozofiju i ograničavajući se na probleme sudbenih govora H. je suzio polje retorike i prilagodio je za školske potrebe. Usprkos tome njegovo je učenje o stilu i interpelaciji vrlo brzo kanonizirano, a djela su mnogo puta komentirana.

- *O interpelaciji* (Περὶ τῶν στάσεων), *O stilovima* (Περὶ δέων), *O pronalaženju grada* (Περὶ ερέσεως)

HERMOLAJ ('Ερμόλαος), 6. st. Grčki gramatičar iz Konstantinopola, sastavio je prema Sudinu navodu izvadak iz geografskog leksikona Stefana iz Bizantije.

- Izvadak iz geografskog leksikona

HERODIJAN iz Aleksandrije ('Ηρωδιανός), 2. st. Grčki gramatičar, učenik Apolonija Diskola, kasnije je podučavao u Rimu i napisao je djelo o prozodiji u 21 knjizi posvećeno caru Marku Aureliju. U njemu je 60000 riječi klasificirao prema njihovim akcentima, svrstavši ih prema vrstama: imenice, jednosložne riječi, brojevi, glagoli itd. Djelo je sačuvano u kasnijim izvacima. Od ostalih brojnih naslova imamo samo fragmente. Potpuno je sačuvan jedino spis *O osobujnosti riječi*.

- *O osobujnosti riječi* (Περὶ μονήρους λέξεως)

- *Opće prozodije* (Περὶ καθολικῆς προσῳδίας), *O vlastitim imenicama, pridjevima i općim imenicama – jedna knjiga* (Περὶ κυρίων καὶ ἐπιθέτων καὶ προστηγαρικῶν μονόθιβλων). *O dvostrukim kvantitetima* (Περὶ διχρόνων), *O aspiraciji* (Περὶ πνευμάτων), *O atičkoj prozodiji* (Περὶ Ἀττικῆς προσῳδίας), *O Homerovoj prozodiji* (Περὶ Ὁμηρικῆς προσῳδίας), *O oblicima jezičnog izraza* (Περὶ παθῶν), *Komentari uz Didimovo djelo „O oblicima jezičnog izraza“* (Εἰς τὸ περὶ παθῶν Διδύμου ὑπομνήματα), *O slaganju slova* (Περὶ συντάξεως τῶν στοχείων), *O ortografiji* (Περὶ δρυσογραφίας), *O slovu koје se ne izgovara* (Περὶ ἀνεκφωνήτου), *O imenicama* (Περὶ δινομάτων), *O deklinaciji* (Περὶ κλίσεως δινομάτων), *Komentar uz Apolonijevo djelo „O rodovima“* (Εἰς τὸ περὶ γενῶν Ἀπολλωνίου ὑπόμνημα), *O riječi „voda“* (Περὶ τοῦ ὕδωρ), *O riječi „živ“* (Περὶ τοῦ ζώε), *O konjugaciji* (Περὶ συντηγῶν), *Jedna knjiga o tome da se svii glagoli ne konjugiraju u svim vremenima* (Μονόθιβλον περὶ τοῦ μὴ πάντα τὰ δῆματα κλίνεσθαι εἰς πάντας τοὺς χρόνους), *O participima* (Περὶ μετοχῶν), *Jedna knjiga o riječi „bijše“* (Μονόθιβλον περὶ τοῦ ἦν), *O glagolima* (Περὶ δημάτων), *O glagolima na mi* (Περὶ τῶν εἰς μι), *O zamjenicama* (Περὶ ἀντωνυμιῶν), *O prilozima* (Περὶ ἐπιφρονήτων), *O oblicima riječi* (Περὶ σχημάτων), *O nadimcima* (Περὶ παρωνύμων), *O imenicama izvedenim iz glagola* (Περὶ δημάτων δινομάτων), *O breku i zajedničkom životu* (Περὶ γάμου καὶ συμβιώσεως), *Gozba* (Συμπόσιον), *Problemi* (Προτατικῶν illi Πρότοσις), *Komentar uz Apolonijevo osnovnu raspravu* (Εἰς τὸν Ἀπολλωνίου εἰσαγωγῆν), *O osobitom stilu* (Περὶ μονήρους λέξεως)

- *O jednosložnim riječima* (Περὶ μονοσυλλαβῶν)

HERODIK iz Babilona ('Ηρόδικος), 2. st. Grčki gramatičar, učenik Krateta iz Malae. Sastavio je jednu zbirku književno-kritičkih studija, jednu zbirku o osobama koje su ismijane u atičkim komedijama i jedan spis protiv Sokratovih pristaša.

● *Sastavljeni komentari* (Σύμμικτα ὑπομνήματα), *Ismijani* (Κωμῳδούμενοι), *Protiv Sokratova pristaša* (Πρὸς Φιλοσωκράτην)

HERODOR ('Ηρόδωρος), 1. st. Grčki gramatičar, radio je, kao i Apion (ili s njim ?), na jednom homerskom leksikonu, čiji je materijal kasnije iskoristio Eustatius iz Sotulna.

- filološki rad

HESIHIJE iz Aleksandrije ('Ησυχίας), 5. st. Grčki gramatičar i leksikograf, sastavio je jedan od najpozeñijih rječnika u antici čiji je vjerojatni naslov bio *Zbirka svih riječi po alfabetu redu*. U njemu su bile sakupljene riječi i izrazi iz pjesnika kojima je bilo potrebno neko objašnjenje, osobito s obzrom na dijalektizme. Kao predložak su mu poslužili raniji leksikoni Diogenijana iz Herakleje i Apolonija Sofista. Ovaj jedinstveni leksikon sačuvan je u Veneciji u jednom jedinom kodeksu iz 15. st. H. original je pričično skraćen ali je s druge strane nadopunjen materijalom iz tzv. rječnika Kirilos i drugih djela slične vrste.

- *Zbirka svih riječi po alfabetu redu* (Συναγωγὴ πασῶν λέξεων κατὰ στοχεῖον)

HIJEROKLO ('Ιεροκλῆς), 6. st. Grčki gramatičar, sastavio je geografski popis 64 provincije i 935 gradova Rimske Carstva. To je bio prvenstveno službeni spis i prikazivao je stanje u Carstvu u vrijeme cara Justinijana.

- *Putni priručnik* (Συνέκδημος)

HIRIJE Fortunacijan, Gaj (Gaius Chirius Fortunatianus), 4. st. Rimski gramatičar, autor jednog metričkog priručnika u 3 knjige, u kojem u formi pitanja i odgovora raspisuje o rasporedu grada, izražavanju, tehničici pamćenja itd.

- *Retorika* (*Ars rhetorica*)

HOMER iz Bizantije ('Ομηρος), 3. st.pr.n.e. Grčki gramatičar i tragički pjesnik, sin pjesnikinje Mero. Napisao je mnogo tragedija i jedan ep.

- *Euripileja* (Εὐρυπύλεια); tragedije

HOMER Sellije ('Ομηρος Σέλλιος), 1. st. Grčki gramatičar, sastavio je u 2 knjige u prozi kratak sadržaj Menandrovih komedija s literarnim bilješkama.

- *Trice* (Τρίγνυα), *O komičkim likovima* (Περὶ κωμικῶν προσώπων), *Sadržaji Menandrovih komedija* (Περιχαλ τῶν Μενάνδρου δημάτων)

HORAPOLON iz Fenebitida ('Ωραπόλλων), 4. st. Grčki gramatičar rodom iz Egipta.

Bio je učitelj u Aleksandriji, po drugim gradovima i napokon u Konstantinopolu. Prema Sudi autor je više komentara uz klasične autore (Homera, Sofokla, Alkeja). Napisao je i jednu epsku pjesmu o Aleksandriji.

- *Posvećena mjesta* (Τεμενικά), *Komentar uz Sofokla* ('Τρόμημα Σοφοκλέους), *Komentar uz Alkeja* ('Τρόμημα Ἀλκαλού), *Komentar uz Homera* ('Τρόμημα εἰς Ομηρού)

HORAPOLON iz Nilopola ('Ωραπόλλων), 5. st. Egipatski pisac, sastavio je na koptskom jeziku raspravu o hijeroglifima i njihovu čitanju koja je neki Filip preveo na grčki pod naslovom *Hijeroglifsko pismo*. U spisu se po odsjecima i uz obrazloženja navode prijedlozi za čitanje pojedinih hijeroglifa. H. promatra hijeroglife kao čisto slikovno pismo. Kad je djelo 1419. g. otkriveno i izdano u Veneciji 1505, pobudilo je snažan dojam, ali je zbog svojih krivih tumačenja otežalo dešifriranje egipatskog pisma.

- *Hijeroglifsko pismo* (Ἱερογλυφικά)

znanja, počevši od sedam slobodnih umjetnosti, preko geografije, prava i prirodoslovija, sve do praktičnih vještina poput pomorstva, ratarstva ili kulinarstva. Tomu se djelu pridružuju i brojni samostalni teološki, filološki, povijesni i prirodoslovni spisi. Pored odgovarajućeg odjeljka u *Etimologijama*, gramatikom se bave još dva zasebna spisa koji tretiraju razlike u značenju sinonimnih riječi. Vrijednost I. djela ne leži u originalnosti – radi se uglavnom o preradama ranijih autora – već u očuvanju i posredovanju antičke tradicije kojoj je prijetio zaborav. Zajedno s Boetijem i Kasiodorom I. se može smatrati utemeljiteljem duhovne kulture i obrazovanja srednjeg vijeka.

● *Etimologije ili Izvori* (*Etymologiae* ili *Origines*), *O znamenitim muževima* (*De viris illustribus*), *Sinonimi* (*Synonyma*), *Razlike riječi* (*Differentiae verborum*), *O prirodi* (*De natura rerum*), *Izreke* (*Sententiae*), *Dužnosti* (*Officia*), *Samostanska pravila* (*Monastica regula*), *Protiv Židova* (*Contra Iudeos*), *O herezama* (*De haeresibus*), *O brojevima* (*De numeris*), *Pitanja* (*Quæstiones*), *Uvodi* (*Prooemia*), *O rođenju i smrti otaca* (*De ortu et obitu patrum*), *O imenima zakona i evanđelja* (*De nominibus legis et evangeliorum*), *O porijeklu Gota, kraljevstvu Sveva i povijesti Vandala* (*De origine Gothorum et regno Suevorum et Vandalarum historia*)

ISTAR ("Istorac"), 3. st.pr.n.e. Grčki gramatičar i antikvar iz Kirene, podrijetlom rob, učenik Kalimahov. Koristeći se obiljem građe iz aleksandrijske biblioteke napisao je niz antikvarskih radova u stilu i prozi. Sačuvajo je i filološke spise, ali poznajemo samo naslove kojima nije lako sa sigurnošću pridružiti malobrojne i oskudne fragmente što su se sačuvali.

● *O lirskim pjesnicima* (Περὶ μελοποιῶν), *Alikrički izvazi* (*Αττικαὶ λέξεις*), *Komentari* (*Τημονήματα*), *Mješoviti spisi* (*Συμμικτά*), *Nesređeni spisi* (*Ἄτακτα*); Sofoklova biografija

IVAN iz Stobija ("Iwđunç"), 5. st. Grčki pisac koji je za svoga sina Septimijsa sastavio antologiju grčke poezije i proze, razdijelivši je prema tematskim jedinicama. U srednjem je vijeku djelo podijeljeno na dva zasebno naslovljena djела ('Ekhologal ili Eclogae physicae et ethicae te' Aνθολόγου ili Florilegium ili Samones). Sačuvano je, ali ne u cijelosti. Velika vrijednost Antologije leži u brojnim citatima izgubljenih spisa, a osobito je zanimljiva za povijest filozofije.

● *Antologija* (*Ανθολόγον*)

J

JUBA II ("Iođba"), 1. st.pr.n.e./1.st. Mauretanijski kralj, odgojen u Italiji. Autor je brojnih historiografskih, antikvarske, filološke, prirodoznanstvenih spisa, kompiliranih kao i originalnih. Od djela koja su se bavila gramatikom poznat nam je jedan naslov i nekoliko fragmenata.

● *O kvarenju jezika* (Περὶ φθορᾶς λέξεως)

JUBA iz Mauretanije ("Iođba"), 2. st. Rimski metričar. Autor je priručnika u kojem izlaže Heliodorove metričke teorije. Spis je obuhvaćao najmanje 8 knjiga, ali su se očuvali samo citati kod kasnijih autora.

● *Metričko umijeće* (*Ars metrica*)

JULIJE Modest (*Iulius Modestus*), 1. st. Rimski gramatičar, oslobođenik filologa Julija Higina. Osobito se bavio ortografijom i etimologijom.

● *Mješovita pitanja* (*Quæstiones confusa*), *O blagdanima* (*De feriis*)

JULIJE Roman, Gaj (*Gaius Iulius Romanus*), 3. st. Rimski gramatičar. Autor je izgubljena djela pod naslovom *Grada*. Budući da raspolažemo citatima iz Harisijeve kompilacije starijih gramatičara, možemo prepostaviti da se radilo o udžbeniku gramatičke.

● *Grada* (*Ἀφορμα*)

JULIJE Rufinjan (*Iulius Rufinianus*), 4. st. Rimski retor. Napisao je priručnik *O figurama misli i riječi* koji je zamišljen kao nastavak istoimene zbirke Akvile Romana. Sačuvana su i dva manja, ali očito neautentična spisa o figurama.

● *O figurama misli i riječi* (*De figuris sententiarum et elocutionis*)

JULIJE Severjan (*Iulius Severianus*), 5. st. (?) Rimski retor. Prijatelju Dezideriju posvetio je retorički savjetnik u kome se raspravljalo o svojstvima i zadacama govornika, te vrstama i diobi govora. Vjerojatno se radi o sažetu nekog većeg djela.

● *Pravila retoričkog umijeća* (*Praecepta artis rhetoricae*)

JULIJE Vestin, Lucije (*Lucius Iulius Vetus*), 2. st. Rimski gramatičar, predstojnik aleksandrijskog Muzeja, kasnije upravitelj biblioteke u Rimu i Hadrijanov kancelar. Autor je izgubljena sažetka Pamfilova leksičkoga glosa i dviju leksikografskih zbirki koje se također nisu sačuvala.

● *Epitome iz Pamfilovih glosa* ('Επιτομὴ τῶν Παμφίλου γλωσσῶν), *Izbor riječi* iz

Demostenovih knjiga ('Εκλογὴ διομάτων ἐκ των Δημοσθένους βιβλίων), *Izbori iz djela Tukidida, Isaja, Isokrata i govornika Trasimaha te drugih govornika* ('Εκλογὴ ἐκ των Θουκυδίδου, Ἰσαίου, Ἰσοκράτους καὶ Θρασύμαχου τοῦ δῆμος καὶ τῶν ἀλλών δημότων)

JUNIJE Oton (*Iunius Otho*), 1. st. Rimski govornik i učitelj retorike. Citate njegovih pomno izrađenih deklamacija što su obitovale poentama nalazimo u Seneke Starijega, a od retoričkog udžbenika u 4 knjige poznajemo samo naslov.

● *Stilska sredstva* (*Colores*)

K

KALIJA iz Mitilena (*Καλλίας*), 3/2. st. pr.n.e. Grčki gramatičar, komentirao liriku Alkeja i Sapfe.

● *Komentari* Alkeja i Sapfe

KALIMAH (*Καλλίμαχος*), 4/3. st.pr.n.e. Glasoviti aleksandrijski filolog i ne manje slavan pjesnik, rodom iz Kirene. Neko je vrijeme radio kao učitelj u Aleksandriji, ali nije zapostavljao ni vlastito obrazovanje. Njegova plodna karijera znanstvenika započinje prihvaćanjem veoma zahtjevnog posla u znamenitoj Biblioteci: povjerena mu je zadacija katalogiziranja svih tekstova što su ondje bili pohranjeni. K. je tu obilnu gradu najprije klasificirao po vrstama, a potom alfabetiskim redom sastavljao popise autora pridružujući svakom imenu najvažnije podatke kao što su kratka biografija, naslovi djela, citati početnih riječi, vrijeme nastanka i sl. Pravih uzora za svoj divovski potuh K. nije mogao imati: njegov je katalog autora i djela u 120 knjiga prvi metodološki osmislijen bibliografski rad za koji znamo. Pored glavnog kataloga postojala su i dva zasebna popisa: jedan se odnosio na Demokrita, drugi na dramsku produkciju. Kao sporedni rezultat bibliografske djelatnosti nastao je niz drugih spisa svakovrsne tematike. Ako je vjerojati *Sudi*, cjelokupan K. znanstveni opus obuhvaćao je čak 800 svezaka. Od svega toga preostaju danas tako oskudni fragmenti da ne dozvoljavaju donošenje bilo kakva kritičkog suda.

● *Popisi onih koji su se istakli bilo u kojoj vrsti književnosti i njihovih spisa* (*Πίνακες τῶν ἐν πολεῖ παιδεῖα διαλαμψάντων καὶ ὃν συνέγραψαν*), *Popis i lista dramskih pjesnika u kronološkom poretku i to od početka* (*Ιλιάς καὶ διαγραφὴ τῶν καὶ χρόνους καὶ ἀρχῆς γενημένων διθασκάλων*), *Popis Demokritovih glosa i spisa* (?) (*Πίνακες*

τῶν Δημοκρίτου γλωσσῶν καὶ συνταγμάτων

(?)), *O natjecanjima* (*Περὶ διγώνων*), *O Nimfama* (*Περὶ νυμφῶν*), *Barbarski običaji* (*Νόμιμα βαρβαρικά*), *Zbirka nevjerojatnih priča* (*Ιστορίων παραδεξῶν συναγωγὴ*), *Zbirka čuda po cijeloj zemlji prema mjestima na kojima su se bila* (*Θαυμάτων εἰς ἄποσαν τὴν γῆν κατὰ τόπους θρησκευμάτων*), *Lokalno nazivlje* (*Ἐθνικαὶ δινομασίαι*), *O vjetrovima* (*Περὶ ἀνέμων*), *O pticama* (*Περὶ δρυέων*), *Nazivi mjeseci u narodu i po gradovima* (*Μηνῶν προσηγορίαι κατὰ ἔθνος καὶ πόλεις*), *Osnivanje otoka i gradova i promjene imena* (*Κτίσεις νήσων καὶ πόλεων καὶ μετονομασίαι*), *O odabranimali* (?), *Osobnosti* (*Περὶ λογίδων*), *Muzej* (*Μουσεῖον*), *Komentari* (*Τημονήματα*), *Protiv Praksifana* (*Πρὸς Πράξιφάνην*)

KALISTRAT (*Καλλιστράτος*), 2. st.pr.n.e. Aleksandrijski gramatičar, učenik Aristofana iz Bizanta i protivnik Aristarha iz Samotake. Nastavljajući učiteljevo djelo bavio se tumačenjem klasičnih autora.

● *O heterarama* (*Περὶ ἑταρῶν*), *Mješoviti spisi* (*Συμμικτά*); komentari Homera, Hesioda, Pindara, Kratina, Eupolida, Aristofana, Sofokla i Euripida

KASIODOR, Flavije Magno Aurelije (*Flavius Magnus Aurelius Cassiodorus*), 5/6. st. Rimski političar, povjesničar i teolog. Kako se rodio u senatorskoj obitelji, odabrao je najprije političku karijeru. Kao najutjecajniji službenik na Teodorikovu dvoru zagovarao je liniju kompromisa u pogledu rimsko-germanskih odnosa. Iz ovog razdoblja potječe njegovi svjetovno-historijski i politički spisi (*Kronika*, *Variae*, *Gotska povijest*; *Govori*). Kasnije se povlači iz javnog života i, poslije propasti gotskih vlasti, osniva samostan *Vivarium* u rodnoj Kalabriji. Svojim je redovnicima stavio u zadatak da prikupljaju, prepisuju i prevode kodeksne antičke tekstove, smatrajući, ipak, svjetovna znanja tek sredstvom za dosezanje više spoznaje što je može pružiti samo kršćanski nauk. Neprocjenjivo je značenje ovoga posla za očuvanje antičke književne i obrazovne tradicije. Znanstveni rad K. u ovom periodu čini teološka i filološka spisateljska djelatnost. Rasprava *O pravopisu* neposredno je izrasla iz praktičnih potreba prepisivača: redovnicima je trebao udžbenik. Zapravo se radi o ekscerptima ranijih autora. *Institutiones*, enciklopedijsko djelo nastalo po uzoru na Boetija, postalo je temeljem srednjovjekovne znanosti. Prema Kasiodorovim uputama, organiziran je i u drugim samostanima rad na spašavanju antičke baštine.

- *Udžbenik božanskih i svjetovnih znanosti (Institutiones divinarum et sacerdotium litterarum)*, Komentari psalama (*Expositiones psalmorum*), *O pravopisu (De orthographia)*, *Tumačenja Pavlović poslanica (Complexiones in epistolas Pauli)*; tumačenja *Djela apostolskih i Apokalipse, O duši (De anima)*
- *Pohvale (Laudes)*, *Red roda Kasiodora (Ordo generis Cassiodoriorum)*

KEFISODOR (Κηφισόδωρος), 4. st.pr.n.e. Grčki pisac, učenik Isokratov. Autor je izgubljena spisa u kojem ustaje u obranu svoga učitelja odgovarajući na Aristotelove napade. Vjerojatno nije identičan s istoimenim povjesničarom iz Tebe.

- *Odgovori na Aristotelove optužbe ('Αντιγραψαι πρὸς Ἀριστοτέλην)*; udžbenik retorike

KIRILOV RJEČNIK. Grčki leksikon, nastao vjerojatno u 5. st., pripisan patrijarhu Kirilu iz Aleksandrije. Sadrži tumačenja jezične upotrebe kako kršćanskih pisaca tako i antičkih poganskih autora. Ova je grada preuzimana i u druge rječnike (*Sude, Fotije, ponešto kod Hesijija*). U srednjem je vijeku ovaj leksikon bio nesumnjivo vrlo popularan.

- *Kirilov rječnik (Τὸ λεξικὸν τοῦ Κυρίλλου)*.

KLEDONIJE (Cleodorus), 5. st. Rimski senator i učitelj u Carigradu. Autor je komentara objema Donatovim *Artes*, potkrijepljena brojnim citatima ranijih gramatičara i pjesnika.

- *Gramatika (Ars grammatica)*

KLEOHAR iz Mirlje (Κλεοχάρης), 3.st. pr.n.e. Grčki retor od čijeg su se djela sačuvali neznatni fragmenti.

- fragmenti retoričkog djela

KLOACIJE Ver (Cloatius Verus), 1. st.pr.n.e./1. st. Rimski gramatičar. Osobito se zanimao etimologijom. Citati su sačuvani kod Gellija i Makrobija.

- *Riječi preuzete od Grka (Verba a Graecis tracta)*, *Središnji grčki spisi (Ordinata Graeca)*; objašnjenja sakralnih izraza.

KLODIJAN (Clodianus), 4. st. (?). Inače nepoznat rimski gramatičar pod čijim je imenom sačuvan omamni retorički spis. Vjerojatno se radi o komplikaciji čiji je početni odjeljak uzet iz većeg K. djela pa je po njemu dobila i naslov, a slijede ekscerpti različitih drugih autora.

- *Retoričko umijeće pobijanja protivnika na sudu (Ars rhetorica de statibus)*

KLODIJE, Sekst (Sextus Clodius), 1. st.pr.n.e. Rimski retor, rodom sa Sicilije. Bio je učitelj Marka Antonija. Poučavao je govorničku vještina i na latinskom i na grčkom jeziku, a izišao je na glas svojom duhovitošću.

- *O bogovima (Περὶ θεῶν), Protiv onih koji se uzdržavaju od mesa (Πρὸς τοὺς ἀπεκρέμοντος τῶν σαρκῶν)*

KLODIJE, Servije (Servius Clodius), 1. st. pr.n.e. Rimski gramatičar, zet Elija Stiloni. Bio je optužen za krađu nekog još nedovršenog djela svoga tasta. Kao dobar poznavalač Plauta sastavio je popis autentičnih komedija tog autora, a napisao je i jednu glosografsku studiju kojom se koristio Terencije Varon.

- glosografsko djelo
- indeks autentičnih Plautovih komedija

KOKONDRIJE (Κοκόνδρως), nepoznato vrijeme. Grčki retor. Pisao je o tropima, a definicijama je prilagao primjere uzete uglavnom iz Homera.

- *O tropima (Περὶ τρόπων)*

KOMAN (Κομανός ili Κωμανός), 2. st.pr.n.e. Grčki gramatičar iz Naukrata, vjerojatno identičan s istoimenim političarom. Pisao je komentare Homera i Hesioda, a oko znanstvenih pitanja sporio se s Aristarhom iz Samotrade. Raspolažemo citatima iz njegove gramatike.

- gramatika
- komentari Homera i Hesioda

KOMINIJAN (Cominius), 4. st. Rimski gramatičar, autor izgubljene gramatike koja je, po svemu sudeći, bila vrlo popularna u nastavi onoga doba, namijenjena više učenicima negoli značilima.

- *Gramatika (Ars grammatica)*

KONSENCIJE (Consentius), 5. st. Rimski gramatičar galskog podrijetla. Od dva očuvana dijela njegove *Gramatike* osobito je zanimljiv onaj koji se bavi kolokvijalnim i vulgarnim latinskim onoga doba.

- *Gramatika (Ars grammatica)*

KORAK (Κόραξ), 5. st.pr.n.e. Grčki retor, rodom iz Sirakuze. Kako neki izvori autorstvo prvog udžbenika retorike pripisuju njemu, a neki njegovu učeniku Tisiji, ne znam da li je već sam K. sastavio *Téxnh* koju je onda Tisija mogao prerediti, ili je svoje učenje iznosio samo usmeno pa ga je tek Tisija

zapisao. Retorika se tu definirala kao tehnika uvjeravanja, argumentacija temeljila na vjerojatnosti, a udžbenik je iznosio i osnove kompozicije sudbenog govora. Posredstvom Tisije i Gorgije K. se utjecaj brzo proširio na grčko kopno.

- *Retoričko umijeće (Téxnh ῥητορική)*

KORNELIJE Balbo Mlađi, Lucije (Lucius Cornelius Balbus Minor), 1. st.pr.n.e. Rimski političar i pjesnik, nečak istoimenog starijeg političara. U Rimu je dao podići kameni kazalište. Autor je jedna tragedija (*fabula praetexta*), a bavio se i gramatikom.

- *Tumačenja (Ἐξηγητικά)*

KORNELIJE Epikad (Cornelius Epicadus), 1. st.pr.n.e. Rimski gramatičar, Sulin oslobođenik. Pored dvaju filoloških spisa možda je napisao i jedno antikvarsko djelo. Dovršio je autobiografsku svogu patronu.

- *O nadimcima (De cognominibus), O pjesničkim mjerama (De metris)*, antikvarsko djelo (?)

KORNIFICIJE (Cornificius), 1. st.pr.n.e./1 st. (?). Rimski retor, autor jednog spisa o retoričkom umijeću (citira ga Kvintilijan), a možda i knjige o govorničkim figurama. *Rhetorica ad Herennium* koja mu se ranije pripisivala vjerojatno nije njegovo djelo.

- *Retoričko umijeće (Ars rhetorica), O figurama (De figuris) (?)*

KORNIFICIJE Longo (Cornificius Longus), 1. st.pr.n.e. Rimski gramatičar koga mnogi izvori spominju као autora etimološke studije o imenima bogova.

- *O etimologiji imena bogova (De etymis deorum)*

KORNUT, Lucije Anej (Lucius Annaeus Cornutus), 1. st. Rimski gramatičar i stočki filozof, rodom iz Lepte u sjevernoj Africi. Predavao je filozofiju i retoriku u Rimu, gdje su mu učenici bili Lukan i Perzije. Za razliku od filozofskih djela koja je pisao samo grčki, retorički i gramatički spisi sastavljeni su koji na grčkom koji na latinskom jeziku. Sholije uz Perziju i Juvenala te *Retoričko umijeće* nisu autentični. Zajedno s Cezijem Basom uredio je i izdao Perzijevu i Lukanovu poeziju.

- *Pregled grčke mitološke predaje (Ἐπιδρομὴ τῶν κατ τὴν Ἑλληνικὴν Θεολογίαν παραδεδομένων)*

- *O pravopisu ili ortografiji (De enuntiatione vel orthographia)*; komentar Vergilija

- *O figurama misli (De figuris sententiarum)*

KOSKONIJE, Kvint (Quintus Cosconius), 1. st.pr.n.e. Rimski gramatičar koga spominju Terencije Varon i Svetonije. Pored gramatičkih, pisao je i pravne spise.

- gramatički i pravni spisi

KRASICIJE Pasiklo, Lucije (Lucius Crassius Pasicles), 1. st.pr.n.e./1. st. Rimski gramatičar, oslobođenik rodom iz Taranta. Poučavao je govorništvo u Rimu. Napisao je komentar *Smirni*, epiliju Helvija Cine.

- komentar *Smirne* Helvija Cine

KRATET iz Atene (Κράτης), 1. st.pr.n.e. (?). Grčki leksikograf i antikvar. Pisao je o atenskim svetkovinama i o atičkom dijalektu.

- *O svetkovinama u Ateni (Περὶ τῶν Ἀθηνῆς θυσιῶν), O atičkom dijalektu (Περὶ Ἀττικῆς διαλέκτου)*

KRATET iz Malo (Κράτης), 2. st.pr.n.e. Grčki gramatičar i stočki filozof. Bio je nadstojnik biblioteke u Pergamu i stajao na čelu pergamske gramatičke škole. Boraveći kao član Atalova poslanstva u Rimu držao je ondje i predavanja. Zastupao je teoriju jezične anomalije: tim se učenjem suprotstavljao Aristarhu sa Samotrade, uvjerenu analogistu. Bavio se djelima Hesiosa, Euripida i Arata, a osobito Homerom čije je epove, u skladu sa stočkom praksom, interpretirao alegorijski.

- *O kritici teksta (Περὶ διορθώσεως), Homerska istraživanja (Ὀμηρικά)*

KSENON (Ξένων), 3/2. st.pr.n.e. Grčki gramatičar. Jedan od tzv. χωριστῶν, znanstvenika koji su tražeći proturječja između *Ilijade* i *Odiseje* nastojali dokazati da su ih napisali različiti autori. Aristarh sa Samotrade napisao je polemički spis protiv njega.

- nepoznato

KURCIJE Nicija (Curtius Nicia/s.), 1. st.pr.n.e. Rimski gramatičar, podrijetlom Grk s Kosom. Pisao je interpretacije Lucilijevih satira.

- komentar Lucilija, *Gramatika (Ars grammatica)* (?)

KURCIJE Valerijan (Curtius Valerianus), 5. st. (?). Rimski gramatičar. Izvatke iz njegova spisa o pravopisu Kasiodor je unio u svoje djelo o istom predmetu.

- *O pravopisu (De orthographia)*

od posljednjih učitelja retoričke tehnike. Sačuvani su fragmenti njegove rasprave o proznom ritmu, a pisao je i leksikološke studije.

● *O kolonu, odsjeku i perodu* (Περὶ κώλουν καὶ κόμματος καὶ περωδοῦ)

○ *Historija prema Kornutu* ('Ιστορία ἡ κατὰ Κορνούτου), *Razgovori* (ili *Narječja*) (Διαλέκτες), *Retorički izvaci po alfabet-skom redu* ('Εκλογαὶ δητορικαὶ κατὰ στοχεῖον).

LARCIJE (ili Largije) Licin (ili Licinije) (Larcius ili Largius Licinus ili Licinius), 1.st. Rimski pravnik, djelovao u Hispaniji. Autor je spisa u kojem je kritički ukazivao na nepravilnu upotrebu riječi kod Cicerona. ○ *Bić Cicerona* (*Ciceromastix*)

LELIJE Arhelaj (Laelius Archelaus), 2.st. pr.n.e. Rimski gramatičar, priatelj satiričara Lucilija. Svetonije izvještava da je držao javna čitanja Lucilijevih satira i komentirao ih.

○ *O manama i vrlinama pjesama* (*De vitiis virtutibusque poematorum*) (?)

LEZBONAKT (Λεοβῶναξ), 1.st. Grčki gramatičar. Sastavio je studiju o figurama u pjesnici i proznih autora koja nudi korisnu građu za proučavanje kolokvijalnog govora i dijalekata.

○ *O figurama* (Περὶ σχημάτων)

LIKIMNIJE (Λικύμνιος), 5./4.st.pr.n.e. Grčki sofist i retor. Bio je pod snažnim utjecajem Gorgije, svoga učitelja. U udžbeniku retorike dokazuje kako se ljepota riječi krije u njezinu zvuku. Sudeći po pretjerano kitenju stilu, vjerojatno je identičan s istoimenim pjesnikom korske lirike čijih se nekoliko fragmenata sačuvalo.

○ *Retoričko umijeće* (Τέχνη δητορική)

LIKOFRON iz Halkide (Λυκόφρων), 3.st. pr.n.e. Grčki pjesnik i filolog rodom s Hala. U biblioteci aleksandrijskog Muzeja bio mu je povjeren rad na komediji: o toj je književnoj vrsti objavio leksikološko djelo u 11 knjiga. Kao tragičkog pjesnika ubrajali su ga u slavnu „tragičku plejadu“.

○ *O komediji* (Περὶ κωμῳδίας)

LISANIJA (Δυσανίας) 3.st.pr.n.e. Grčki gramatičar iz Kirene, učitelj Eratostenov. Njegovu se filološkom radu na Homeru su protstavljao Aristarh iz Samotrake. Proučavao je i jambografe.

○ *O jambografima* (Περὶ λαμποποιῶν)

LOBON (Λόβων), 3.st.pr.n.e. Grčki grama-

tičar, rodom iz Argu. Fragmenti njegova književno-povijesnog spisa predstavljaju ga kao vrlo nepouzdana autora koji je ozbiljno uzima u obzir neprovjerene i sumnjuve podatke (a možda ih i izmišlja), osobito kad se radi o starijim autorima.

○ *O pjesnicima* (Περὶ ποιητῶν)

LOLIJAN, Publije Hordeonije (Publius Hordeonius Lollianus), 2.st. Grčki sofist iz Efeza, učenik Iseja iz Sirije. Kao veoma ugledan profesor držao je katedru za retoriku u Ateni, a vršio je i nekoliko važnih javnih funkcija. Autor je retoričkog priručnika u kojem se osobita pažnja poklanjala učenju o pobijanju protivnikova govora na sudu.

○ *Retoričko umijeće* (Τέχνη δητορική)

LONGIN, Kasije, (Κάσσιος Λογγίνος), 3.st. Grčki retor i filozof, novoplatonovac. Karijeru je započeo predajući filozofiju u Ateni, gdje ga je slušao Porfirije. Kasnije je, kao politički savjetnik Zenobijin, poučavao grčki jezik i književnost u Palmiri. L. filozofski rad nadmašuje vrijednošću onaj filozofski – osobito su prodorna njegova književnoestetska zapažanja. Zbog učenosti nazivali su ga „životom bibliotekom“ ili „putujućim Muzejem“. Autorstvo spisa *O uzvišenom* koje mu je dugo pripisivano možemo sa sigurnošću otkloniti.

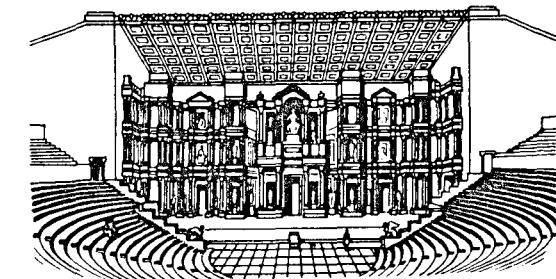
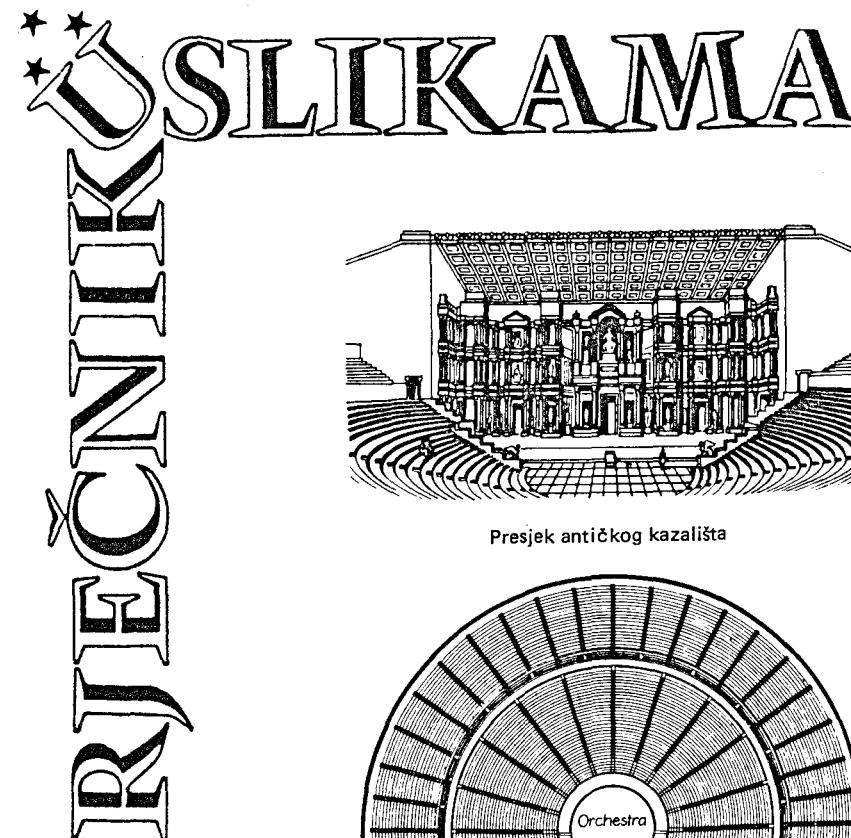
○ *Filozofski razgovori* (Φιλόλογοι διμιλαι), *Retoričko umijeće* (Τέχνη δητορική); komentar Hefestionova *Priručnika*, fragmenti metričkih spisa

○ *Homeriske nedoumice* ('Απορίματα 'Ομηρικά), *Da li je Homer filozof* (Εἰ φιλόσοφος 'Ομηρος), *Homerski problemi i rješenja* (Προβλήματα 'Ομήρου καὶ λύσεις), *Što, mimo istraživanja, gramatičari tumače kao pouzdano* (Τίνα παρὰ τὸς ὑποτίλας οἱ γραμματικοὶ ὡς ἀστορικά ἔχηγούνται), *O mnogoznačnim izrazima u Homeru* (Περὶ τῶν παρὰ 'Ομήρῳ πολλὰ σημανονσῶν λέξεων), *Antimahovi izrazi* (Λέξεις 'Αντωδάχον), *Atički izrazi* ('Αττικαὶ λέξεις), *Herakleonovi izrazi* (Λέξεις 'Ηρακλέωνος), *O imenima naroda* (Περὶ ἐθνικῶν)

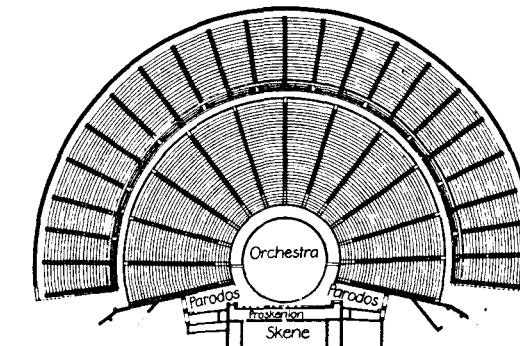
LUKIL (Λούκιλλος), oko 100.n.e. Grčki gramatičar, rodom iz Tare na Kreti. Pored gramatičkih spisa i komentara sastavio je i zbirku poslovica u tri sveska. Građu je prikupio na putovanjima, a koristio se i Didićevom zbirkom. Bez sumnje je različit od epigramatičara Lukilija.

○ *O poslovicama* (Περὶ παροψιῶν), *Pomno dotjerani priručnik* (Τεχνικὴ γλαυφυρώτατα); komentar Apolonija Rodanina

○ *O Solunu* (Περὶ Θεσσαλονίκης), *O gramatici* (Περὶ γραμμάτων)

Presjek antičkog kazališta

Tlocrt antičkog kazališta

KAZALIŠTE

Oblik kazališne zgrade, kao i samo kazalište, koncipirali su Grci. U početku građeno prigodice od drveta koristeći padinu brežuljka, krajem 4. st. pr.n.e. kazalište postaje stalna zgrada građena od kamena, najprije u Ateni (Dionisovo kazalište podno Akropole), a poslije i u drugim grčkim gradovima na cijelom prostoru grčke kulture. Kazalište je oblikovano od nekoliko dijelova: gledališta (grč. θέατρον, po čemu je cijela zgrada dobila ime, a koje se polukružno širilo od orkestre po padini brežuljka), orkestre (kružnog platona u središtu u kojem se izvodi drama, a upotpunjeno je žrtvenikom na postolju u samom središtu) te skene (zgrade u pozadini orkestre, izgrađene od drveta, u kojoj su se glumci presvlačili). U helenističko doba sve se više ističe povišeni prostor između orkestre i skene, nazvan proskenion, i na koji se tokom razvoja kazališta prenosi scenska igra. Helenističko i, osobito, rimske kazalište pretvara prvo bitnu skromnu skenu u visoku zgradu koja svojom fasadom okrenutu gledalištu predstavlja ujedno raskošnu kulisu. Premda kazališne zgrade nikad nisu bile pokrivene krovom, zahvaljujući stoljetnom iskustvu svojih graditelja odlikovale su se izuzetnom akustičnošću koja je omogućavala da pjesnička riječ dopre do svakog gledaoca u golenom mnoštvu koje je pratilo kazališne predstave. Kazalište u Epidauru, na primjer, moglo je primiti oko 14 000 gledalaca, a Dionisovo u Ateni blizu 17 000. Glumci i kor u ulazili su u orkestru kroz dva ulaza. Prema položaju atenskog kazališta nastao je običaj da se slijeva (u odnosu prema glumcu) ulazi iz grada ili iz luke, a zdesna sa sela.